

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”

/Széchenyi István/

Lectori Salutem

Tisztelet az Olvasónak!

Megindító kezet szorítani azokkal, akik itt, az Erdőmérnöki Karon sok évvel ezelőtt szereztek diplomát, akik életükkel az erdész szakma tökéletesen hiteles képviselői. Megindító, mert ebben a kézfogásban az erdő szeretetének, a természet tiszteletének, a tudás és tapasztalat hagyományának időtlensége jelenik meg. Szabad áramlás ez, amelynek részévé váltunk, válunk itt.

Az Erdőmérnöki Kar emblémájában öt tölgylevél fűződik egybe. A tölgy egyszerre szimbóluma az időtálló értéknek, a védelmet adó, tiszteletet parancsoló szilárd erőnek, az élet körforgásának, annak a kapcsolatnak, ami az őselemeket egymáshoz forrasztja, s szimbóluma annak az eltéphetetlen kapocsnak, ami az erdészek generációit egymáshoz köti. Fontosnak tartjuk, hogy kapcsolatban maradjunk akkor is, ha messze sodor egymástól az élet, akkor is, ha már aktívan nem dolgozunk a hivatásunk területén, mert ami összeköt bennünket, az valami egészen finom, szellemi erő, ami a családban az együvé tartozás érzését kelti kortól függetlenül. Ez a családi érzés mindig is jelen volt az erdészek közösségében, s itt az Alma Materben.

Ahogy a családban a nagyszülők a letisztult életbölcsest képviselek, hasonlóképpen öregdiákjaink jelentik számunkra a szakmai tudás és tapasztalat tisztaságát, oktatóink e tudás és a hagyományaink forrását, diákjaink pedig azt az érdeklődést, kíváncsiságot, elszántságot és jobbító szándékot, ami a jövő pozitív alakításához nélkülözhetetlen.

Megindító kezet rázni Önökkel, arany-, gyémánt-, vas- és rubindiplomás erdészekkel. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm, hogy vállalták az ezzel járó nehézségeket és megtiszteltek bennünket jelenlétükkel és emlékdiplomáik átvételével!

Sopron, 2015. szeptember hava

Prof. dr. Lakatos Ferenc
az Erdőmérnöki Kar dékánja

RUBIN OKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

- 1. Hábel György vasokleveles erdőmérnök**
- 2. Hopp József vasokleveles erdőmérnök**

vitéz Hábel György vasokleveles erdőmérnök
(Oroszka, 1922. június 23.)

Címe: 1122 Budapest, Városmajor u. 82.

Okl. száma: 261.

Kelte: 1945. február 24.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

A Magyar Királyság utolsó szigorlatán egy hónappal a front Sopronba érkezése előtt - a katonai behívások miatt - egyedüliként diplomázott, mert a végszigorlatra jelentkezettek előzőleg már behívták katonának. Egy hét múlva már őt is behívták a magyaróvári utászezredbe. Az FM 1945 karácsonyán kinevezte a MÁLLERD debreceni Erdőigazgatóságához. 1946-ban az Igazgatóság műszaki ügyintézője, majd három éven át a Tiszadobi Állami Erdőgondnokság vezetőmérnöke volt. Itt a 200 éves tölgyerdőt a volt tulajdonos megbízásából a kereskedők termelték ki (az 1945. évi 600/1945.III.15. sz. földtörvény alapján). Ennek helyén az erdő felújításban jelentős munkát végzett. 1949 nyarán, nem volt hajlandó belépni a kommunista pártba, - inkább felmondott.

MÁV Debreceni Igazgatóság vette fel, egy utcával arrébb, ahol 1949 őszén kezdte meg a pályaépítő szervezetnél a vasút korszerűsítési munkáját Debrecen, Záhony, Miskolc, vasúthálózatán. Az újjáépítésben kb. 1000 km pályakorszerűsítési beruházási, felújítási munkákat irányított, geodéziai mérnöktől a beruházási osztályvezetésig minden fokozatot végig járt. 1969-ben meghívták Budapestre MÁV műszaki-gazdasági tanácsadónak és ennek során sok országos fejlesztési témával foglalkozott.

Már hallgató korában aktív társadalmi tevékenységet kezdett. Az OEE-nek 1941 óta tagja. A Közlekedéstudományi Egyesületben három évtizeden át volt tag és Miskolcon Borsod-megyei alelnök. A MTESZ Borsod megyei szervezetének közlekedésügyi alelnöke és a Borsodi Műszaki Élet Szerkesztő Bizottságának tagja volt. 1980-ban Budapesten a MTESZ Konferencián tartott előadásával elindította a Bős-Nagymarosi Vízlépcsőrendszer elleni küzdelmet, amely 16 évig tartott és ennek során sikerült elérnie a Nagymarosi Vízlépcső leállítását. Minden kudarc viszont a magyar kormányokat terheli. 1989-ben a felvidéki magyar célú Rákóczi Szövetség egyik alapítója. Tagja a Magyarok Világszövetségének (MVSZ) és a Honlevél c. színes havi folyóirat szerkesztésében is részt vett. Az MVSZ a határon túli magyarságért végzett több évtizedes munkáját éremmel és az Ópusztaszeri Nemzeti Parkban hárs emlékfá ültetésével ismerte el.

Kitüntetései: az 1956-os tavaszi dunai jeges árvíz elleni sikeres védelemért (Baja) a Munka Érdemérmét kapta. Kiváló Vasutas, Kiváló Dolgozó, a Közlekedés Kiváló Dolgozója, miniszteri elismerések mellett, Jáky-díjjal (a vasútfejlesztésért), a Magyarok Világszövetsége, a Rákóczi Szövetség, a Kanadai Magyar Cserkészek és a felvidéki Magyar Koalíció Pártja emléklappal és éremmel tüntették ki. Teleki Pál emlékérmét a határon túli magyarokért végzett munkájának elismeréséért kapta. Életművéért és az egyetemes magyarságért végzett munkájáért a Magyar Köztársaság Lovagkeresztjét kapta.

Saját érdemei alapján a nácik elleni sikeres küzdelméért, az amerikai szőnyegbombázásokban elszennvedett tűzkeresztségeért, 1956-os helytállásáért és a magyarságért végzett munkájáért vitézzé avatták.

Számos jelentős fejlesztési tanulmányt és javaslatot írt. A legutóbbit 88 éves korában dolgozta ki, 100 oldalnyi műszaki-gazdasági tanulmány-tervet a Budapestet érintő vasút-hálózat pálya- és forgalmi átrendezéséről.

Hopp József vasokleveles erdőmérnök
(Eszterháza, 1923. november 6.)

Címe: 8800 Nagykanizsa, Erdész u. 39/b

Okl. száma: 265.

Kelte: 1945. szeptember 7.

Oklevél kiállítója: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1945 őszén szerezte Sopronban.

1946. január 26-án Tornyiszentmiklósi Állami Erdőgondnokságnál helyezkedett el, segéd-erdőmérnöki beosztásban. 1948. június 18-án az erdőgondnokság vezetőjévé nevezték ki. 1949 nyarán áthelyezték a Pölöskei Állami Erdőgondnokság vezetőjének. Az erdőgondnokságok megszűnése után, 1950-ben a Nagykanizsai Állami Erdőgazdaság termelési előadója volt, majd a Bánokszentgyörgyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott erdőművelési előadói munkakörben. 1952-től Somogy megyébe került, először a Kaposvári Állami Erdőgazdaság Kisberki Üzemegységét irányította, majd a Berzencei Erdészeti vezetője volt. 1958. július 1-jétől visszakerült Zalába, és a Dél-zalai Állami Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság vadászati felügyelőjeként működött. Erre az időszakra esik, és nevéhez fűződik az erdőgazdasági vadászterületek tömbösítése. 1971-ben, a budapesti Vadászati Világkiállításon a Nemzetközi Trófeabíráló Bizottság szarvas tagozatában Magyarország képviselője volt. A '70-es években nagy szakmai tapasztalatait az Országos Erdőgazdasági Tanács tagjaként is kamatoztatta. Az erdő, a vad és a vadászat szeretete és szolgálata, nagy gyakorlati tapasztalatával és rendkívüli helyismeretével párosulva, széles körben elismertté tette személyét az erdész- és vadászszakemberek körében. Gazdag munkássága során érdemeit miniszteri kitüntetésekkel, Nimród-vadászérmekekkel, 1994-ben a Hubertus-kereszt ezüst fokozatával, 1997-ben Magyar Nemzeti Vadászrenddel, 2008-ban pedig a Magyar Vadászatért Érdeméremmel ismerték el. Lánya és fia is követte őt az erdőmérnöki pályán.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

- 1. Botos Géza**
- 2. Dallos Andor**
- 3. Dr. Dants Béla,**
- 4. Ernyey (Ernyei) István**
- 5. Dr. Fűry Mihály**
- 6. Guller Imre**
- 7. Kis Lajos**
- 8. Lócsey Iván**
- 9. Mohi György**
- 10. Péter Sándor**
- 11. Dr.h.c.dr. Rónai Ferenc**
- 12. Rössler Károly**
- 13. Dr. Strausz József**
- 14. Zólyomy László**

Botos Géza gyémántokleveles erdőmérnök
(Debrecen, 1926. január 21.)

Címe: 4029 Debrecen, Fényes udvar 17.l/6.

Oklevél száma: 495.

Kelte: 1950.05.19.

Oklevél kiállítója: Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérnöki Kara

1944-ben iratkozott be a Soproni József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, kohó- és Erdőmérnöki Karának Erdőmérnöki Osztályára. 1950. május 19-én szerezte meg erdőmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérnöki Karán. 1950-52 között a 7. sz. Kaposvári Erdőrendezőségen segédmérnöként teljesített szolgálatot. 1952 februárjában a 10. sz. Debreceni Erdőrendezőséghez helyezték át, ahol 1958-ig erdőrendező mérnöként közreműködött az üzemterv készítés munkájában. 1958-60 között a Hajdú-Bihar megyei Földmérő Munkaközösség tagjaként a megyei tagosítási és községfejlesztési munkálatokban vett részt, majd 1960-ban a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság építési előadói munkakörébe nyert kinevezést, ahol az év végétől 1968-ig fásítási csoportvezetőként teljesített szolgálatot. 1968 februárjában, a Debreceni Állami Erdőfelügyelőség megalakulásával, a Debreceni Erdőfelügyelőség vezetőjévé nevezték ki. 1986. február 1-vel innen ment nyugdíjba.

Nyugdíjasként a Bánki Arborétum dendrológiai egységének tervezésével, valamint a közel tízezer hektáros Debreceni Erdőpuszta üdülőerejének fejlesztésével foglalkozott.

Az Erdő című folyóiratban jelentek meg írásai, melynek 1967-ig szerkesztőbizottsági tagja volt. Több tanulmány szerzője (Bánki Arborétum, Közútfásítás), A Bánki Arborétum egységeinek tervezett lágyszárú növényeit tartalmazó kötet szerzője.

Az Országos Erdészeti Egyesület Fásítási Bizottságának tagja volt. Nyugdíjba vonulásáig több társadalmi szervnek volt tagja.

Számos kitüntetés, többek között a Bedő Albert Díj tulajdonosa.

Dallos Andor gyémántokleveles erdőmérnök
(Hevesaranyos, 1928. május 25.)

Címe: 8800 Nagykanizsa, Fő út 3. II/6.

Oklevél száma: 24. Kelte:

1950. november 4.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron

1950-1955 között erdőrendező mérnök volt Egerben.

1955-1956 között műszaki vezető volt a Gödöllői Erdőgazdaságnál, Galgamácsán.

1956-1969 között erdészetvezető volt a Gödöllői Erdőgazdaságnál, Isaszegen.

1969-1970 között erdőművelési csoportvezető volt a Gödöllői Erdőgazdaságnál.

1970-1971 között erdészetvezető volt a Gödöllői Erdő- és Vadgazdaságnál, Valkón.

1971-1976 között vállalati főmérnök volt a Gödöllői Erdő- és Vadgazdaságnál.

1976-1979 között vállalati főmérnök volt a Budavidéki Erdő- és Vadgazdaságnál.

1979-ben mozgásszervi betegsége miatt véglegesen leszázalékolták.

1983-1985 között városi zöldterületek (Budapest I. kerület, Nyíregyháza, Záhony, Nagykálló) fejlesztési és kezelési munkáit végezte eseti megbízások alapján.

1985-2003 között saját tulajdonú faiskolai lerakat és kertépítési vállalkozást létesített és üzemeltetett.

A Gödöllő-Isaszeg-Pécel-Kerepes térségében mintegy 1500 hektár löszkopár sikeres fásításának előkészítési (területtervezés, forrásbiztosítás, tervezés) és kivitelezési munkáit irányította, illetve a mindenkori munkakörének megfelelően végrehajtotta.

Dr. Dants Béla István gyémántokleveles erdőmérnök
(Gyimesbük, 1919. november 25.)

Címe: 2316 Tököl, Kolozsvári u. 7.

Oklevél száma: 1.

Kelte: 1950. augusztus 5.

Kiállította: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron

1945. szeptembertől a Fábán – Somogyi – György- majd a Lőrinczi cégek, illetve a győri ÁÉH szerződésekként különböző beosztásokban (anyagbeszerzés, építésvezetés) részt vett a Rába folyó lerobbantott hídjai (Vág Rábakecöl) kiemelési, romeltakarítási, majd a provizóriumok építési munkáiban. 1947 tavaszától az Őriszentpéteri Erdőgondnokságon a „rontott erdők” felújítási tervén dolgozott (Horváth István főmérnök vezetésével – Tomka László fm. Erdőgondnoksága idején.) 1948 nyaratól a Szombathelyi Vízügyi Igazgatóság vízépítési munkáinak geodéziai előkészítésén dolgozik miközben – kb. egyidőben- az Állami Földmérés, a MÁV Igazgatóság (Szombathely) és az ÁMTI (Bp.) kezdő mérnökök felvételét hirdette. 1950 őszétől a székesfehérvári Földmérési Igazgatóság mérnökévé nevezték ki, majd rövidesen áthelyezték az Országos Földméréstani Intézetbe Budapestre, onnan pedig a budapesti Földmérési Irodához került. Majd az 1954-ben megalakult Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalathoz (BGTV), amelynek osztályain – a múltó évek során – a geodézia minden ágazatában dolgozott különböző beosztásokban, 1955-től osztályvezetőként. 1960 szeptemberétől a Bányaterv mérnökgeodéziai - generálplán osztályának vezetője. 1962 szeptemberében kérte az áthelyezését az UVATERV-be. Itt kiemelt mérnökként, majd irányító tervezőként 1974 szeptemberéig dolgozott, különféle geodéziai, úttervezési és számítástechnikai területekben.

1974 szeptemberétől a Könnyűipari Tervező Vállalat (Bp.) generálplán, majd számítástechnikai osztályát vezette és innen ment nyugdíjba 1984 márciusában.

Nyugdíjazása után (1990-től) még 5 évig műszaki tanácsadóként lakóhelye közigazgatásának műszaki csoportjában az aktuális számítástechnikai problémák megoldásában segédkezett.

Mindeközben 1990-től rendszeres résztvevője a BME Mérnök-továbbképző Intézetének célszerűen egymásra épülő – vizsgaköteles szemeszterein, valamint a SZÁMALK képesítést nyújtó számítástechnikai (2 éves) oktatásain.

Ezek után a BME Építőmérnöki Karán (geodéziai szakon) 1981-1983 között természeti erőforrás kutatási (távérzékelési) szakmérnöki oklevelet és egyetemi doktori címet szerzett. Alapító tagja a GKE (jogutód MFTTT) és a Magyar Mérnök Kamarának, utóbbinak örökös tagja is.

1958-1982 között hétszer részesült igazgatói, miniszteri dicséretben.

Ernyey István gyémántokleveles erdőmérnök
(Iharosberény, 1927. április 22.)

Címe: 1118 Budapest, Alsóhegy u.40.

Oklevél száma: 107.

Kelte: 1950. december 21.

Kiállította: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar /MAE EK/

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után 1951-ben lépett az állami földmérés szolgálatába, az Országos Földmérési Intézetnél. Még ez év végén átszervezés folytán a Földmérési Iroda alapító tagja.

1954-től a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozott, különböző beosztásokban. Folyamatosan ledolgozott 37 év után nyugdíjba vonult.

Résztvett a vállalat változatos ipari célú geodéziai munkáiban, városok felmérésében, ezek között elsősorban Budapest városmérésében.

1958-tól a városmérések műszaki ellenőre volt, 1960-tól csoportvezető, majd 1968-tól osztályvezetői beosztásban irányította a szabatos igényű munkákat.

Aktívan vett részt a geodézia tudományos, társadalmi fejlesztésében.

Alapító tagja volt a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek.

1967-ben geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelet szerzett.

Konzulensként részt vett a BME hallgatóinak geodéziai oktatásában, valamint a bajai Vízgazdálkodási Főiskola felkérésére a nyári geodéziai gyakorlatok vezetésében.

Több cikke, tanulmánya jelent meg szakmai folyóiratokban, kiadványokban.

Munkássága elismeréseként számos szakmai kitüntetés birtokosa, ezek közül kiemelendő a Munka Érdemrend Ezüst Fokozata.

Dr. Fűr Mihály gyémántokleveles erdőmérnök
(Erdőcsokonya, 1928. február 16.)

Címe: 1118 Budapest, Alsóhegy u. 42.

Oklevél száma: 33.

Kelte: 1950. december 21.

Kiállította: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

Földmérés területén helyezkedett el, folyamatosan képezte magát. 1960-ban az Állam Földmérési és Térképészeti Hivatalban felsőgeodéziai vizsgát tett. 1967-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen automatizálási szakmérnöki oklevelet szerzett. 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen geodézia szaktudományból műszaki doktorrá avatták. Első munkahelye a budapesti Országos Földmérési Intézet, ahol segédmérnökként felmérési munkákat végzett. 1954-ben áthelyezték a Geodéziai és Kartográfiai Intézethez, mely még abban az évben az újonnan létrehozott Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat része lesz. Itt az országos negyedrendű, majd elsőrendű háromszögelési hálózat munkáiban vett részt. 1967-ben a Földmérési Intézet Kutatási Osztálya vezetője lett. 1969-ben áthelyezték a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Országos Földügyi és Térképészeti Hivatalához főelőadói, 1979-től minisztériumi főmunkatársi minőségben. 1988-ban nyugdíjba

vonult. Nyugdíjasként, 2000-ig a Nyugat-Magyarországi Egyetem Földmérési és Földrendezői Karán, Székesfehérváron tudományos munkatársként kutatással és oktatással foglalkozott, hasznosítva a termelési és kutatási munkában szerzett tapasztalatait. A Geodézia és Kartográfia című szaklapban publikált. A jelenkori függőleges földkéregmozgások vizsgálatának témakörében részt vett hazai és nemzetközi együttműködésben is tanulmányok elkészítésébe, kéregmozgási térképek szerkesztésében. Elkészítette „A magyar földmérés és térképészet története” című kiadvány egy részét.

A Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaságnak (korábban Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek) kezdettől fogva tagja. Tagja a KAPG illetve IAG Jelenkori Kéregmozgási Bizottságának is.

Több kitüntetés, többek között a Fasching Antal Emlékérem és az MTA Akadémiai Díj tulajdonosa.

Guller Imre gyémántokleveles erdőmérnök

(Törökszentmiklós, 1924. február 19.)

Címe: 1118 Budapest, Villányi u. 65/d. I/2.

Oklevél száma: 35.

Kelte: 1950.december 21.

Kiállította: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

1942-ben iratkozott be az Erdőmérnöki Karra, de fogságba esett, ezért tanulmányait 1947-ben tudta folytatni.

1949-től a Termőhelyismerettani Tanszéken demonstrátor volt.

1950-ben szerezte meg erdőmérnöki diplomáját. Ekkor közölték vele, hogy tanszéki alkalmazása megszűnt, s mint „osztályidegen” az Állami Erdészetnél se számítsa munkára.

1951-től az Út- és Vasútépítő Vállalatnál dolgozott, mint beosztott mérnök, majd építésvezető, fő-építésvezető és termelési osztályvezető. 1971-ben a vállalat főmérnöke lett. Közben elvégezte a Közgazdaságtudományi Egyetem gazdasági mérnöki szakát, majd az ELTE-n francia nyelvből államvizsgát szerzett. Fél évet töltött Franciaországban, mint ösztöndíjas, ahol Párizs és más nagyvárosok közművesítési munkáit tanulmányozta. Országos érdekeltégű, teljes mélyépítési profillal rendelkező vállalat dolgozójaként elsősorban ún. kiemelt nagyberuházások megvalósításában vett részt. (pl.: a berentei, a tiszapalkonyai, a gyöngyösi, az oroslányi hőerőművek mélyépítési munkálatai, a Százhalombattai Kőolaj-finomító, a Székesfehérvári Könnyűfémű, az Algyői Szénhidrogénmező feltárási és építési munkái, valamint Budapesten a Nagykörút, a Bajcsy Zs. Endre út, a József Attila út útépítési munkái, a Ferencvárosi pályaudvar rekonstrukciója, a 13-as villamos vonalának kiépítése, lágymányosi, óbudai, a békásmegyeri lakótelepek fogadósint és teljes közművesítési munkái).

1980-ban infarktust kapott. Felépülése után rokkantnyugdíjasként, mint műszaki tanácsadó dolgozott tovább. Szakmai tanulmányai és cikkei az Építési- és Mélyépítési Szemlében jelentek meg. Írásai közül néhányat más nyelvre is lefordítottak.

Több kitüntetésnek, többek között a Munka Érdemrend Ezüst és Arany fokozatának tulajdonosa.

Kis Lajos okleveles erdőmérnök
(Somogyaszaló, 1926. március 20.)

Címe: 7400 Kaposvár, Bajcsy Zs. E. u. 62.

Oklevél száma: 490.

Kelte: 1950. február 25.

Kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1950-ben szerezte meg.

1950. március 1-július 31. között az Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat Kaposvári Igazgatóságnál termelési előadóként dolgozott. 1950. május 1-től július 31-ig a HM. Kaszói Erdőgondnokságnál beosztott mérnök volt. Azután augusztus 1-től üzemegység vezető, majd igazgatóhelyettes, főmérnök. 1951.04.01.-1958.04.01. között Zamárdiban az Erdőgazdaság igazgatóhelyettes főmérnöke.

1958.05.01-től a Kaposvári Erdőgazdaság erdőművelési főelőadója, majd közgazdasági osztályvezető.

1976 januárjától 1986. március 30-ig Budapesten az Országos Vetőmag és Szaporítóanyag felügyelőség Erdészeti Osztályán osztályvezető és főmérnök, majd nyugdíjas tanácsadó volt 1989 végéig.

Szakirodalmi tevékenységeként erdőművelési és közgazdasági témájú írásai az OEE „Erdő” című lapjában jelentek meg.

Kitüntetései:

1953. augusztus 20. Erdészet Kiváló Dolgozója, 1956. augusztus 20. Kormánykitüntetés, valamennyi munkahelyén Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

Az Országos Erdészeti Egyesület somogyi tükára volt 1975-ig. A METESZ somogyi szervezetének elnökségi tagja.

Kiss Antal gyémántokleveles erdőmérnök
(Adásztevel, 1922. május 17.)

Címe: 9023 Győr, Csaba u. 13.

Oklevél száma: 5488. Kelte: 1950.02.25.

Oklevél kiállítója: Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérőmérnöki Kar

1942 őszén iratkozott be a József Nádor Műszaki- és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karának Erdőmérnöki osztályára.

A II. Világháború miatt két részletben, 1942-44 és 1947-50 között fejezte be egyetemi tanulmányait, és 1950-ben az erdőmérnöki oklevelet szerzett.

Az erdészeti szolgálatot még ez év márciusában kezdte meg a 4. sz. Győri Erdőrendezőségnél, erdőrendezőként.

1954-1957 között ennek a hivatalnak igazgatóhelyettes főmérnöke volt. A hivatal Veszprémbe költözött, ő nem akarta követni, ezért a Győri Erdőgazdasághoz kérte áthelyezését. Így 1957-1983 között a Győri, illetve a Kisalföldi Erdőgazdaságnál dolgozott, először fahasználati előadóként, 1959-

től pedig erdőhasználati csoportvezetőként egészen nyugdíjazásáig. Aktív erdészeti szolgálatban harminchárom évet töltött el.

1984-1988 között nyugdíjasként munkalehetőséget kapott az Erdőgazdaságtól fahasználattal kapcsolatos tevékenységben.

A Vadásztársaságban társadalmi munkát végzett tizenöt éven át, mint a Társaság titkára, ezen kívül az Erdészeti Egyesület Helyi Csoportjának pénzügyi dolgait rendezte tizenkét éven keresztül. Az Erdőgazdaságnál töltött huszonhat év alatt többször kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést.

Lócsey Iván gyémántokleveles erdőmérnök

(Tokaj, 1926. március 19.)

Címe: 2000 Szentendre, Előd u. 17.

Oklevél száma: 37.

Kelte: 1950. december 21.

Kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

1950-1954 között a Sátoraljaújhelyi Állami Erdőgazdaságnál üzemegység-, majd erdészvezetőként dolgozott, ezt követően 1960-ig a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési előadó, majd csoportvezető volt.

1960-1979 között Országos Erdészeti Főigazgatóságon, majd annak jogutódjánál (MÉM), mint főmérnök, főelőadó dolgozott az Erdőgazdálkodási, illetve Erdőrendezési Főosztályon, erdőművelési munkakörben.

1979-1986 között az Állami Erdőrendezősegek Műszaki Irodájánál elemző mérnökként tevékenykedett, szintén erdőművelési munkakörben.

Nyugdíjba vonulása után a Mezőgazdasági Minősítő Intézetben dolgozott.

Több könyv, valamint az Erdészeti, Vadászati és Faipari Lexikon, Magyarország erdőgazdasági tájainak erdőfelújítási és erdőtelepítési irányelvei és eljárásai elkészítésben vett részt.

Az Erdő szaklap Szerkesztő Bizottságában lektorként tevékenykedett 1983-1990 között.

Számos kitüntetés tulajdonosa.

Mohi György gyémántokleveles erdőmérnök

(Ózd, 1926. szeptember 12.)

Címe: 2800 Tatabánya, Ságvári u.17/A

Oklevél száma: 39.

Kelte: 1950. december 12.

Kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

1951-től négyévi, műszaki munkakörben telt „renegát” időszak után harminckét év erdész év következett. A Mátra (Parádfüredő) és a Zemplén (Sárospatak) erdőművelési tapasztalatait alapozta meg. Csemetegazdálkodás, erdősítések tervezése, fiatalosok nevelése volt a feladata. 1963-ban Magyarország táji erdőfelújítási és erdőtelepítési irányelveinek kidolgozásában vett részt. 1967-ben kidolgozta a táji erdőnevelés zempléni irányelveit.

1971-ben növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

1968-tól erdőrendezői időszakában tizenhét éven át alkalmazhatta áttekintően erdészeti üzemi tapasztalatait. A Zemplénben és a Budapesti Erdőrendezőség területén több mint harmincezer hektárnyi terület üzemtervezése készült el ezalatt az időszak alatt. A rendezői szabad élet valóban rá volt szabva. Kutathatta az összefüggéseket az erdő fejlődése és a korábbi munkák hatásai között.

† **Péter Sándor** gyémántokleveles erdőmérnök
(Marosvásárhely, 1921.)

Címe: 1054 Budapest, Szemere u. 8.

Oklevél száma: 42.

Kelte: 1950. december 21.

Kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

Oklevele megszerzése után 1951-ben az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatalnál helyezkedett el, mivel hallgató korában részt vett földmérési munkákban. A Hivatal államosítása után a jogutód Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Kezdetben ipartelepi felmérésekben beosztott mérnökként tevékenykedett, majd 1952-ben a Hivatal Geodéziai Osztályához került. 1956-tól a Geodéziai Osztály műszaki ellenőre volt. Ebben a beosztásban több külföldön folyó – elsősorban alappont sűrítési – munka bemutatásában vett részt. Tapasztalatait, melyeket hazai szinten is hasznosítani lehetett szakfolyóiratokban, konferenciákon ismertette.

Rendszeresen közreműködött a szakmai oktatásban, több helyi tanfolyamot tartott, új munkák bevezetését irányította, évenként konzulense volt a Műszaki Egyetem nyári összefoglaló gyakorlatainak.

1978-1982 között az algériai Université des Sciences et la Technologie d'Oran Egyetem Geodéziai Osztályának tanára volt, ahol tanári órákon kívül a szakmai gyakorlatokat is tartott.

Hazatérése, nyugdíjazása után Földhivataloktól vállalt ingatlanrendezési feladatokhoz tartozó geodéziai munkákat.

Munkáját több Kiváló Dolgozó, egy ízben Miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

Dr.h.c.dr. Rónai Ferenc gyémántokleveles erdőmérnök
(Nagyigmánd, 1926)

Címe: 9400 Sopron, Erdész u.4.

Oklevél száma: 29.

Kelte: 1950. november 4.

Kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

Egyetemi tanulmányait 1944-ben kezdte, majd – a háborús események miatt – 1946-ban folytatta. 1950-ig a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karán. Az oklevelet már – szervezeti változás miatt – a MAE EK állította ki.

A diploma megszerzését követően Somogy megyében a Kaposvári Erdőrendezőségen dolgozott, később geodéziai munkában egy mérőcsoport vezetőjeként.

1952-től Sopronban az Egyetem Erdőfeltárástani, majd Szállítástani Tanszékén a Szállítóberendezések és a mechanika oktatásában vett részt.

A Faipari Mérnöki Kar megalakulásával létesített önálló Mechanika Tanszéknek 1962-91. között, huszonkilenc éven át volt vezetője, 1962-73. között egyetemi docensi, 1973-tól egyetemi tanári minőségben.

Egyetemi doktori címet 1961-ben, kandidátusi fokozatot 1968-ban, a műszaki tudományok doktora címet 1990-ben szerezte meg. Szakmai tevékenysége – a mechanika tantárgy oktatásán túl – kezdetben az erdészeti járműtechnikai problémák kutatására, később a szerkezeti faanyagok anizotróp sziladsági, reológiai és reometriai tulajdonságainak vizsgálatára terjedt ki. Ezt szolgálta a Tanszékhez tartozó laboratórium is.

A Faipari Mérnöki Kar dékáni teendőit 1972-78. között látta el.

1981-87. között az Egyetem tudományos rektorhelyettese volt.

1996-tól nyugdíjasként egy fakultatív tárgyat oktatott, egy doktori alprogram („Faszerkezetek”) vezetője és az Egyetemi Doktori Tanácsnak is tagja volt.

1981-2000 között tagja volt az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága, illetve utódja, az Országos Doktori Tanács Szakbizottságának.

A mintegy nyolcvan publikáció keretében három szakkönyv, ill könyvrészlet közül az 1982-ben a Műszaki Kiadónál, a „Fa tartósszerkezetek” című társszerzővel megjelent szakkönyve nívódíjat kapott. Ezen kívül említést érdemel számos (mintegy tizenhat) egyetemi jegyzet, több kutatási zárójelentés és több mint húsz nemzetközi konferencián tartott előadás.

1973-1975 között elnöke volt az MTA Erdészeti Bizottságának, 1991-1996 között az MTA Elméleti és Alkalmazott Mechanikai Bizottságának, valamint 1994-1997 között a Magyar Akkreditációs Bizottság Gépészeti Szakbizottságának is.

Több Kiváló Dolgozó kitüntetés után 1991-ben Eötvös Lóránd Díjban, 1996-ban Professor Emeritus kitüntetésben, 1997-ben Pro Silvicultura Arte Lignaria et Geodesia Éremben részesült, majd 1999-ben Egyetemünk Tiszteletbeli Doktorává fogadta.

Nyugdíjasként a kutatásban és a tudományos minősítés terén szerzett tapasztalatai a doktoranduszokkal való foglalkozás keretében is hasznosulnak.

Rössler Károly gyémántokleveles erdőmérnök

(Tápiógyörgye, 1927. júl. 8.)

Címe: 8000 Székesfehérvár, Kriványi u.3.

Oklevél száma: 3.

Kelte: 1950. augusztus 5.

Kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

1950. augusztus 15-én a budapesti központú Betonútépítő Vállalat alkalmazottjaként, Baktalórántházán dolgozott, mint kitűző-mérnök, az útépítésnél. 1951-1954 között betonutak és repülőterek betonozási munkáit irányította, építésvezetői beosztásban. 1954-ben élve a lehetőséggel, amely mint „iparból vissza a mezőgazdaságba” elnevezésű kormányprogram által, azonnal jelentkezett az FM erdőgazdálkodást irányító vezetőinél, akik 1954 augusztusától a Mezőföldi Állami Erdőgazdasághoz irányították. Itt először a Királyszállási Erdészet erdőművelési

műszaki vezetőjeként tevékenykedett. 1955-ben az Erdőgazdaság Központjába helyezkedett Székesfehérvárra, műszaki csoportvezetői beosztásba, majd 1957-től mint fásítási csoportvezető tervezte és irányította a nagyobb részben megbízásos erdőművelési-fásítási munkákat egészen 1987-ben történt nyugdíjazásáig. Erdészeti munkássága harminchárom éve alatt csoportja 2650 hektár fásítás tervezését és kivitelezését végezte sikeresen, amelynek 65 %-a kőkopár volt. Tíz éven keresztül ez a csoport végezte az M7-es autópálya – Budapesttől Zamárdiig terjedő szakaszának – útkísérő, fásítási, füvesítési munkáinak tervezését, kivitelezését, valamint ezen munkák fenntartási feladatait.

A Velencei tavi Intéző Bizottság megbízásából – a részletes rendezési terv alapján – az egész tókönyék, strandok, autóparkolók, sporttelepek, vállalati üdülők, játszóterek, út- és vasútkísérő fásítás tervezése és kivitelezése is csoportjának feladatkörét képezte.

Csoportvezetői beosztása mellett harminckét éven keresztül – társadalmi munkaként – irányította az erdőgazdaság újító mozgalmát, mint vizsgázott szabadalmi ügyvivő. Huszonhat éven át az Erdőgazdaság Munkaügyi Döntőbizottságának elnökeként intézte az előforduló munkaügyi panaszok elbírását.

A Minisztérium és az Erdőgazdaság harminchárom éven át végzett eredményes munkásságáért tizennégy alkalommal tüntette ki.

Dr. Strausz József gyémántokleveles erdőmérnök
(Munkács, 1924. szeptember 20.)

Címe: 9400 Sopron, Fegyvertár u.3.

Oklevél száma: 483.

Kelte: 1950. május 19.

Kiállítója: Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérőmérnöki Kar

Munkáját a Soproni Egyetem Építéstani Tanszékén kezdte meg, mint demonstrátor.

1952-ben tanársegéddé, majd 1953-ban egyetemi adjunktussá nevezték ki. Tanszéki tevékenysége mellett másodállásban 1971-ben a Faipari Mérnöki Kar dékáni hivatalvezetője volt, majd 1972-1975 között dékánhelyettese. 1967-től kollégiumi nevelőtanár, majd 1978-tól kollégiumi igazgató.

Tudományos kutatói tevékenysége keretében a nedvességnek az épületek faszervezeteire gyakorolt hatásával és az ellene való védekezéssel foglalkozott, mely témából 1968-ban egyetemi doktori címet szerzett. Több külföldi tanulmányúton vett részt. Számos tudományos publikációja jelent meg az EFE Tudományos Közleményekben, a Faiparban, a Szófiai Tudományos Közleményekben.

Több hallgatói cseregyakorlatot szervezett és vezetett Zvolenba, Brnoba, Prágába, Szófiába, Drezdába és Szentpétervárra.

Számos társadalmi funkciót töltött be országos szervezetekben, egyesületekben, és azok országos, városi és egyetemi vezetőségeiben.

1958-ban elvégezte a Belkereskedelmi Minisztérium Felsőfokú Idegenvezetői szakát, és magyar, német, szlovák, orosz és cseh nyelvekből idegenvezetői jogosultságot nyert.

Negyvenévi szolgálat után vonult nyugdíjba. Több kitüntetés tulajdonosa.

Jelenleg, mint idegenvezető tevékenykedik a soproni utazási irodáknál.

Zólyomy László gyémántokleveles erdőmérnök
(Győr, 1926. február 18.)

Címe: 1111 Budapest, Karinthy F. u. 30.

Oklevél száma: 106.

Kelte: 1950. november 4.

Kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

Végzése után központi munkahelyre, a MÁV Pályafőnökséghez irányították, majd az ugyancsak a Közlekedés és Postaügyi Minisztériumhoz tartozó Mélyépítési Tervező Vállalat Hidrológiai Osztályára került, mely mintegy „bázismunkahelye” volt harminchat éven át. Innen ment nyugdíjba 1986-ban.

Kezdetől fogva városok, községek, ipartelepek vízellátással kapcsolatos kutatási, kutatófúrások és termelő kutak tervezési és kivitelezési munkálatait irányította és ellenőrizte. A felszín alatt különböző mélységben fekvő porózus rétegek vagy karsztos kőzetek földtani településének feltárását és hidrológiai viszonyainak vizsgálatát végezte és irányította a társtudományok felhasználásával.

1950-1970 között tervező, irányító tervező, 1981-ig vállalati főmunkatárs. Ezt követően 1986-ig tervellenőrzési és műszaki fejlesztési egységvezető volt, a fent említett vállalatnál. 1970-től három éven át a Nigériai Minisztérium műszaki tanácsadója volt, majd további öt éven keresztül egy nigériai Vízügyi Társaságnál, mint vízügyi szakértő, a főváros vízellátásának fejlesztési, valamint Kano állam területén a sztyeppés félsivatagi vidékeken törpe vízművek tervezési és kivitelezési munkáit végezte. Szakmai gyakorlata alatt több jelentős tervezési munkát végzett itthon és külföldön egyaránt. Többek között: Szombathely, Sopron, Dunaújváros, Szeged, Debrecen, Pécs város vízmű bővítése, az Ós-Maros folyó egykori hordalékkúpjának komplex regionális vízföldtani kutatása (tervezés, koordináció és értékelés), a Jordánia keleti határa menti emirátus sivatagos területén völgyzárógátas víztározás lehetőségének vizsgálata, valamint a jemeni Damt térségben található kis vulkáni kürtőkben még ma is szivárgó gázos meleg-víz gyógyfürdőkben való hasznosításának vizsgálata.

Több kitüntetés, többek között a Munka Érdemrend Bronz fokozatának tulajdonosa.

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

1. Alacsony Ilona (Köhler Imréné)
2. Anda Irén (Somodi Jakabné)
3. Árkosy Pál
4. Balla Margit (Székely Károlyné)
5. Begya Lajos
6. Buza Antal
7. Daróczy Nóra (Gyurkó Lászlóné)
8. Dámosy Zoltán
9. Dózsa Klára (Gádori Vilmosné)
10. Frey Ottó
11. Gordos Mátyás
12. Gyila Ferenc
13. Dr. Hajdu Endre
14. Hursán György
15. Dr. Hudetz Éva (Joó Imréné)
16. Kálmán Miklós
17. Karczag (Karczag) Tibor
18. Kiss János
19. Kuthy Timót
20. Lány Miklós
21. Madas Gabriella (Mollay Jánosné)
22. Mag József
23. Milota Erik Ákos
24. Molnár Katalin (Lengyel Zoltánné)
25. Dr. Polner Antal
26. Sebestyén Zoltán
27. Seres Béla
28. Dr. Sipos András
29. Szanyi László
30. Szatmári Ferenc
31. Takács Károly
32. Túrmezei Éva (Páll Miklósné)
33. Udvardy Sándor
34. V. Szabó Ferenc
35. Varga Béla
36. Varga János
37. Varga Zoltán Imre
38. Venyericsán Pál
39. Világhy György
40. Zsupanek Lajos

Alacsony Ilona (Köhler Imréné) aranyokleveles erdőmérnök
(Felsőszéleste, 1931. december 14.)

Címe: 8000 Székes Fehérvár, Lövölde u. 18. II/7.

Oklevél száma: 60 -1955/56.

Kelte: 1955. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben vette át oklevelét, miután 1956 januárjában a Mezőföldi Állami Erdőgazdaságnál kezdte meg munkáját.

Az erdőgazdaságnál különböző területeken dolgozott. A Székesfehérvári Erdészethnél erdőművelési műszaki vezető volt. Újítása alapján elvégezték az Iszkaszentgyörgyi dolomit kopár erdősítését feketefenyő magvetéssel. Vezetése alatt a csemetekert-vezetőkkel felfuttatták a csemetetermelést. Erdő- és Vadgazdaságuk országosan is jelentős fácánneveléssel foglalkozott.

Az erdőgazdaság központjában mint erdőművelési előadónak feladata volt a jól megközelíthető, jó táptalajú, nagyüzemi, gépesített csemetekertek fejlesztése. Feladatához később talajfeltárás, erdővédelem, majd fásítási szakirányítás is társult.

Területrendező és birtokpolitikusként a Földhivatallal szinkronba hozta a pontos nyilvántartást. Felhagyott területeket vont művelés alá és az erdőgazdaság szakmai irányítása és ellenőrzése alá vonta az idegen kezelésben lévő Rácalmási szigeterdőt, bekapcsolva üzemterv szerinti gazdálkodásba.

A korhatárt elérve innen vonult nyugállományba 1986 decemberében.

Anda Irén (Somodi Jakabné) aranyokleveles erdőmérnök
(Vitnyéd, 1930március 22.)

Címe: 2800 Tatabánya, II. 54 ép. 2/3.

Oklevél száma: 38 -1955/56.

Kelte: 1955. december 5.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. A Főiskola befejezése után a Vértesi Erdőgazdasághoz, a mai Vértesi Erdészeti és Faipari Részvénytársasághoz került.

1961-ig a Síkvölgyi Erdészethnél szakelőadóként dolgozott, majd áthelyezték az erdőgazdaság központjába az erdőművelési osztályra. Itt csemetetermelési, majd erdőfelújítási- és telepítési előadói munkakört töltött be.

1969-től csoportvezetői, 1974-től osztályvezetői teendőket látott el 1986-ig, amikor nyugállományba vonult.

1986 és 1990 között nyugdíjasként tovább dolgozott.

Árkosy Pál aranyokleveles erdőmérnök
(Nyírbátor, 1932. március 16.)

Címe: 11156 E Daneswood Drive, 91006 Arcadia, CA, U.S.A.

Oklevél száma: 56 -1955/56.

Kelte: 1955. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Életrajzot nem kaptunk Tőle.

Balla Margit (Székely Károlyné) aranyokleveles erdőmérnök

(Okány, 1932. február 8.)

Címe: 3534 Miskolc, Szinyei Merse Pál u. 19.

Oklevél száma: 54 -1955/56.

Kelte: 1955. december 7.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg, majd első munkahelye 1956 januárjától az Észak-Magyarországi Fűrészek miskolci központjában volt. Itt először fejlesztési és újítási ügyeket intézett, később beruházási feladatokat látott el.

1959 októberétől 1962 októberéig született két gyermekének gondozása miatt otthon volt.

Ezek után a MÁV Építési Főnökségnél, Miskolcon különböző beosztásokat látott el, de mindvégig vasúti magasépítmenyekkel kapcsolatban.

Saját kivitelezésű munkák előkészítése, alvállalkozók bevonása, majd vasúti magasépítési beruházások, üzemi fejlesztések előkészítése, megtervezése, illetve megvalósítása volt a feladata.

Begya Lajos aranyokleveles erdőmérnök

(Gézsény, 1930. december 29.)

Címe: 6000 Kecskemét, Zászló u. 4.

Oklevél száma: 17-1955/56.

Kelte: 1955. december 2.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az Erdőmérnöki Főiskolán 1955-ben szerezte meg diplomáját. Ezután 1956-57. között az Észak-Kiskunsági Erdőgazdaság Kunadacsi Erdészeténél volt erdőművelési műszaki vezető.

1957-58. között a Budapesti Erdőgazdaság Mendei Erdészeténél fahasználati műszaki vezető.

1958-tól a Kiskunsági Erdőgazdaság Központjában Kecskeméten fahasználati előadói munkakörbe került. Kezdetben munkatársaival hosszoló és motorfűrész-kezelő tanfolyamon képezték az erdészetek dolgozóit, hogy fakitermelő komplex brigádokat szervezhessenek.

1960-tól szakfelügyelő, majd 1962-től fahasználati és értékesítési csoport vezetője lett.

1965-1990-ig nyugállományba vonulásáig, ugyanitt, majd a jogutód KEFAG Rt.-nél műszaki osztályvezető volt. Az erdőgazdálkodás minden területén folyamatos fejlesztéseket és gépesítést hajtottak végre, továbbképzések és szigorú megkövetelések mellett. Osztálya irányításával épült ki a Bugaci Erdészet Fafeldolgozó Üzeme, a Jánoshalmi Üzem (láda gyár) modernizálása, a solti uszályrakodó kiépítése a gépi uszályrakodás követelményeinek megfelelően, stb.

Érdemeiért (az erdészeti termelési tevékenység ágazatainak technikai és technológiai fejlesztésében) vállalati és miniszteri oklevél, valamint jutalom volt a köszönet.

Búza Antal aranyokleveles erdőmérnök
(Nádasd, 1929. március 25.)

Címe: 9962 Csörötnek, Fő u. 154.

Oklevél száma: 44 -1955/56.

Kelte: 1955. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Ezt követően Budapesten a HM Térképészeti Intézeténél helyezkedett el. Feladata volt többek között az ország 1:25.000 méretarányú térképeinek befejezése, valamint katonai térképek 1:10.000 méretarányú elkészítésének elindítása. Az 1956-os forradalom után a Térképészeti Intézet működését átmenetileg megszüntették, így hazatért szülőfalujába.

1957. január 2-től a Szentgotthárdi Erdészethoz, mint erdőművelési műszaki vezető kezdett el dolgozni. Feladata Vas megye nyugati részén e Szentgotthárdi Erdészeti tulajdonában lévő üres területek erdősítése volt. 1961-ben megalakult az Őrségi Vízgazdálkodási Társulat, ahol a megalakulást követő két évig a Társulat építésvezetőjeként tevékenykedett. A szerződés lejárta után visszatért a Szentgotthárdi Erdészethez előző munkakörébe, ahol nyugállományba vonulásáig dolgozott.

Munkája elismeréseként többször volt Kiváló Dolgozó. 1976-ban miniszteri kitüntetést kapott. 1988 decemberében a Munka Érdemrend ezüst fokozatával tüntették ki.

Daróczy Nóra (Gyurkó Lászlóné) aranyokleveles erdőmérnök
(Pétevársár, 1933. március 7.)

Címe: 1031 Budapest, Varsa u. 16. 1/2.

Oklevél száma: 50 -1955/56.

Kelte: 1955. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Ugyanez évben férjhez ment Gyurkó László bányamérnökhöz. Munkáját 1956. január 1-én kezdte meg a Dél-Mátrai Állami Erdőgazdaság Gyöngyössolymosi Erdészethoz, ahol szakelőadóként erdőművelési feladatokat látott el. 1957-ben leánygyermek született, de néhány hónap után visszament dolgozni az erdészethez. 1958-ban megszületett fiú gyermeke is.

A gyerekekkel 1960-ig otthon volt, majd a Gyöngyösön megalakult Fásítási Erdészethoz, mint műszaki előadó helyezkedett el.

1960-ban férjét áthelyezték, és mivel erdészeti egységhez elhelyezkedni nem tudott, így néhány pedagógus tanfolyam elvégzése után Mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok című tantárgyat

oktatta egy tanévben Szuhogyon. Földrajz és Élővilág tantárgyakat három éven át tanított Rudabányán. 1968-ban megszületett harmadik gyermekével két évig otthon maradt.

1971 nyarán állt ismét munkába, a MÉM Egri Állami Erdőrendezőség Mátrafüredi Erdőfelügyelőségénél, ahol erdőfelügyelőként dolgozott.

1973-ban egy újabb költözés után, természetvédelmi felügyelőként helyezkedett el az Egri Természetvédelmi Szolgálatnál.

1988-ban vonult nyugdíjba.

Dámosy Zoltán aranyokleveles erdőmérnök

(Budapest, 1932.december 16.)

Címe: 1122 Budapest, Maros u. 36.

Oklevél száma: 77 -1955/56.

Kelte: 1955. december 10.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben kapta meg erdőmérnöki oklevelét, ezután a Furnér és Lemezművek Bútorlap-gyártó Üzemébe került, mint gyakorló mérnök. Első munkája a teljes technológiai sor anyag kihozatali mérése, majd annak kiértékelése volt. Később három műszakos művezető lett a rönktéren, majd a fűrészüzemben.

A forradalomban megválasztották a munkástanács elnökhelyettesének, ezért 1957 januárjában elbocsátották.

1957 júliusától felvették a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalathoz, ahol 1963 júniusáig a földmérési munkák több ágazatában is dolgozott. 1963-1989. között az Erdészeti Tervező Irodában helyezkedett el. Először technológus-tervező, majd üzemgazdasági, később szervezési osztályvezető volt. Végül gazdasági igazgató lett. Korkedvezményrel vonult nyugállományba 1989-ben.

Közben 1969-ben diplomát szerzett a Közgazdasági Egyetem Mérnök Közgazdász Karán.

Nyugdíjba vonulása óta a mai napig vállalkozóként fia és baráti körének vállalatainál futárszolgáltatói, irodai munkát végez.

Dózsa Klára (Gádori Vilmosné) aranyokleveles erdőmérnök

(Balassagyarmat, 1933március 31.)

Címe: 8300 Tapolca, Ady Endre u. 12.

Oklevél száma: 83 -1955/56.

Kelte: 1955. december 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. A főiskolai tanulmányok befejeztével 1956. január 1-ével az Erdőgazdasági Szállító Vállalat kirendeltségénél kezdte meg munkáját, mint diszpécser. Szakmai gyakorlatát követően a Mecseki Állami Erdőgazdaságnál kezdetben TMK műhelyvezetőként, majd magasépítési előadóként dolgozott.

1966.augusztus 20-án áthelyezték a Magyar Alumíniumipari Trösztöz tartozó Bakonyi Bauxitbánya Vállalathoz Tapolcára. A Beruházási Főosztályra került, ahol a - bányaiipart kiszolgáló - létesítményekhez, beruházásokhoz tartozó területek kisajátítása, valamint műszaki ellenőrzés volt a feladata.

Frey Ottó aranyokleveles erdőmérnök
(Taliándorögd, 1933.szeptember 7.)

Címe: 5670 Hammond Bay Road, Nanimo,BC, V9T 5N2 Canada

Oklevél száma: 95 -1955/56.

Kelte: 1955. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Oklevelét 1955-ben szerezte meg. Első munkahelye 1956 januárjától a Budafok-Hárosi Falemezgyár volt, ahol mint műszaki mérnök kezdett dolgozni. 1957-1958-ban 4 hónapos ausztriai tartózkodás után, Battyányi László herceg úr tanácsa szerint Kanadába emigrált. Vancouverben egy fűrészüzemben vállalt fizikai munkát, ahol két évet töltött el.

1959-1962. között különböző vállalatoknál vállalt munkát fakitermelési és erdőfeltárási vonalon. Majd 1963-1966. között Kanada legnagyobb faipari vállalatánál erdőfeltárási-kitermelési vonalon segédmérnökként kezdett el dolgozni. 1967-1968 között áthelyezték erdőfeltárási mérnöknek a vállalat legnagyobb részlegéhez, ahol évente 1.100.000 köbméter fát termeltek ki.

1969-1972. között előléptették a Mérnöki Osztály vezető mérnökének, majd 1978-1986. között áthelyezték területi felügyelőnek a Vancouver Sziget nyugati tengerpartján három kontaktor részleg megnyitásához.

1987-1988. között ideiglenesen mint útépítési felügyelő dolgozott, majd újabb áthelyezéssel 1988-1991-ig a mérnöki osztály vezetője lett. 1992-ben nyugállományba vonult.

Gordos Mátyás aranyokleveles erdőmérnök
(Etes, 1932.július 20.)

Címe: 3136 Etes, Bem u. 9.

Oklevél száma: 41 -1955/56.

Kelte: 1955. december 5.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. 1956-1967 között a Cserhádi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott, először mint szakelőadó, majd 1958-tól erdészvezetőként, végül 1966-tól erdőgazdasági felügyelőként tevékenykedett.

1964-ben Budapesten erdészvezető vizsgát tett.

1967-1968-ban a „Karancs-völgye” MGTSZ-nél ágazatvezetőként helyezkedett el. 1968 és 1974 között a MÉM Erdészeti Hivatal Egri Állami Erdőrendezőségénél erdőrendezési felügyelőként dolgozott.

1974-1984-ig a Nógrádi Szénbányáknál helyezkedett el, először üzemrészleg vezető, majd környezetvédelmi csoportvezető beosztásban. 1989-ben innen ment nyugdíjba.

1980-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

Az Erdő, a Tájéoló, a Búvár, a Bányászat és az Erdészeti Lapokban 10 szacikket (tanulmányt) jelentetett meg.

1995-től igazságügyi szakértő, az erdészet és az elsődleges faipar szakterületén.

1999-től a Mikóteleki Erdőbirtokossági Társulat elnöke.

Gyila Fetrenc aranyokleveles erdőmérnök

(Jászberény, 1924. októbert 4.

Címe: CH-8006 Zürich, Schencher Str. 28. Svájc

Oklevél száma: 106 -1955/56.

Kelte: 1955. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Életrajzot nem kaptunk Tőle.

Dr. Hajdú Endre aranyokleveles erdőmérnök

(Pilismarót, 1933. március 25.)

Címe: 9400 Sopron, Móricz Zs. u. 4. fsz. 1.

Oklevél száma: 78 -1955/56.

Kelte: 1955. december 10.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Szakmai tevékenységét Budapesten, a Honvéd Térképészeti Intézet Fotogrammetriai Osztályán kezdte meg 1955-ben. 1957 és 1963 között a Főiskola Ábrázoló Geometria Tanszékén dolgozott Stasney professzor tanársegédjeként, később adjunktusként.

1936 és 1983 között a Mechanika Tanszéken tevékenykedett. Az ott töltött oktatói munka mellett több jegyzetet, példatárt, oktatási segédletet, kutatási jelentést írt. A mechanika erdészeti alkalmazásával kapcsolatos témában műszaki doktori címet szerzett.

1983-ban visszatért az Ábrázoló Geometria Tanszékre, ahol szintén a hiányzó jegyzet és példatár megírásában vállalt jelentős szerepet. Itt társszerzővel egy tankönyvet és néhány geometriai témájú dolgozatot írt.

1995-ben nyugdíjba ment, de a Faipari Mérnöki Karon, a belsőépítész hallgatóknak utána is folytatta mechanikai oktatói munkáját.

Hursán György aranyokleveles erdőmérnök

(Békéscsaba, 1929. október 6.)

Címe: 18 Highland Street, Sutton, Quebec, J0E 2K0 Canada

Oklevél száma: 57 -1955/56.

Kelte: 1955. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után a Fűrészeltfa Értékesítő Vállalat (FÜRFA) alkalmazottjaként Budapesten helyezkedett el. Rövid időn belül a cég Kén utcai telephelyének vezető mérnöke lett.

1956.november 18-án Ausztriába távozott, ahonnan december elején ment tovább Kanadába. Montreálban telepedett le. A Labrador félszigeten folyó érckutatásban geodétaként alkalmazták, majd a Szent Lőrinc folyó szabályozásának és a nagy tengerjáró hajók fogadására alkalmas kikötő építésének munkálataiban szintén földmérési feladatokat látott el. Közben tagja lett a külföldön létrejött, a nyugatra távozott egyetemi és főiskolai hallgatókat összefogó és támogató, svájci székhelyű szervezetnek, a MEFESZ-nek. 1960 és 1963 között a MEFESZ alelnökévé, majd elnökévé választották. Fő feladata olyan szponzorok megnyerése volt, akik jelentős összeggel támogatták a tanulmányaikat külföldön folytató menekült magyar diákokat. Sok magyar hallgató tudott oklevelet szerezni a MEFESZ segítségével.

1964-ben tért vissza Kanadába. Montreálban egy folyóirat- és könyvkereskedésben helyezkedett el, melynek először társtulajdonosa, később egyedüli tulajdonosa lett. 1971-ben megnősült, felesége québeci francia, gyermekük nem született.

Hudetz Éva Dr. (Joó Imréné) aranyokleveles erdőmérnök

(Szombathely, 1933.október 8.)

Címe: 9700 Szombathely, Széll Kálmán u. 34.

Oklevél száma: 48 -1955/56.

Kelte: 1955. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. 1956-ban kezdte meg munkáját, a Nyugat-Magyarországi Fűrészeknél Szombathelyen beruházási előadó munkakörben a Műszaki Osztályon. A beruházási munkák előkészítése és az üzemi épületek síkbeli felmérése és törzskönyvezése képezte a feladatát.

1958-tól a Termelési Osztályon tervelőadó volt, ahol feladata a termelési feladatok összeállítása volt az üzemek részére.

1971-től a Mozaikparketta Üzemben üzemmérnökként helyezkedett el.

1974-től Pedig a Nyugat-Magyarországi Fagazdasági Kombinátban folytatta tevékenységét, mely jogutóda a korábbi vállalatának. Itt a Mozaikparketta Üzem vezetőjeként munkálkodott.

1978-tól a Lamináló Üzemben főművezető és termelésirányító volt.

1981 és 1988 között a Labor MEO vezetőjeként dolgozott, ahonnan 1988-ban nyugállományba vonult.

Szolgálati ideje alatt tagja és aktivistája volt a Faipari Tudományos Egyesületnek.

Szakmai tevékenységét több kitüntetéssel is elismerték, így Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító Bronz Fokozat, Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés kitüntetésekben részesült.

Kálmán Miklós aranyokleveles erdőmérnök
(Józsa, 1931. szeptember 21.)

Címe: 9400 Sopron, Erdész utca 19.

Oklevél száma: 61-1955/56.

Kelte: 1955. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Életrajzot nem kaptunk Tőle.

Karczag (Karcag) Tibor aranyokleveles erdőmérnök
(Nyíregyháza, 1931. május 14.)

Címe: 3533 Miskolc, Könyves K. u. 19. IV.4.

Oklevél száma: 30 -1955/56.

Kelte: 1955. december 5.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. 1955-ben, miközben tartalékos tiszti tanfolyamot végzett, megkezdte szolgálati idejét, mint gyakornok. Az Észak-Magyarországi Fűrészek Miskolci Központjába került, ahol műszaki előadó, tervező volt. Ládiban kábeldaruk tervezésében és kivitelezésében vett részt. 1960-ban áthelyezték a Ládi Fűrészekhez, itt üzemmérnökként dolgozott. 1962-ben egy meghirdetett MÁV vasúti pályázaton szerződéssel a MÁV állományaiba került az Ó-Miskolci Pályafenntartási Főnökséghez. 1964-ben kinevezték a MÁV Miskolci Igazgatóság Építési és Pályafenntartási Osztályra főelőadónak. Szakmérnöki bizonyítványa megszerzése után a MÁV Építési Főnökségének és a Sátoraljaújhelyi PFT Főnökségnek szakmérnöki, ill. építési biztosa lett. 1967-től a Mérnök Továbbképző Intézet Vasútmérnöki kiképzésén vett részt.

1974-ben vezetőképző tanfolyamot végzett. 1980-tól KPM és MÁV baleset és vizsgálat és elhárító bizottság tagja lett. 1980-ban sínhegesztő szakmérnöki vizsgát tett.

1981-ben a Műszaki Könyvkiadó igazgatója a Vasúti Főosztály utasítására Vasúti Lexikon szerzői munkák végzésére kérte fel. A „Sínfeszítő alkalmazása a hézagnélküli vágányokban” című bemutató- és oktatófilm készítését irányította. 1985-ben a Magyar Szabványügyi Hivatal és a MÁV felsőfokú képzésén Felsőfokú Szabványalkotói oklevelet szerzett. 1986 és 91 között Budapesten sínhegesztő tanfolyamon előadói és vizsgabiztosi teendőket látott el. 1986-ban a MÁV Vezérigazgatóság Személyzeti Osztálya megbízta Építési és PFT felsőfokú tanfolyam felépítmények, szerkezetek és anyagok oktatásával, amit 1991-ig, nyugállományba vonulásáig végzett.

Szakmai tevékenységét több elismerés is jelzi, így Kiváló Dolgozó, Kiváló Véraló, Honvédelmi Érdemrend, 35 Éves Munkáért Emlékérem kitüntetésben részesült.

Kiss János aranyokleveles erdőmérnök
(Gyöngyös, 1930. december 11.)

Címe: 8360 Keszthely, Rákóczi tér 13. IV. em. 1.

Oklevél száma: 70 -1955/56.

Kelte: 1955. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. Mint mérnök-gyakornok a Mátrai Erdei Vasútnál kezdett dolgozni, ahonnan hamarosan áthelyezték Pápára az erdőgazdasághoz vasútügyi előadónak.

1957-től újabb áthelyezéssel a Devecseri Erdészethez került fahasználati műszaki vezetőnek és az akkor még üzemelő erdei vasút vezetőjének.

1970-ben a Devecseri Állami Gazdaság bekapcsolódott a nyár cellulóz-termesztési programba, így áthelyeztette magát az állami gazdasághoz, ahol erdészeti ágazatvezető beosztásban tevékenykedett.

1973-ben lehetősége nyílt a Veszprémi Erdőrendezősnél erdőfelügyelői munkakörre pályázni, amit el is nyert, így erdőfelügyelő lett a Keszthelyi Erdőfelügyelősnél. Később ugyanitt osztályvezetőként dolgozott.

A nyolcvanas évek végén ismét lehetősége nyílt munkahely változtatásra, így a BEFAG szakfelügyelőjeként dolgozott még két évet. 1991-ben nyugdíjba vonult. Azóta, amíg ereje és egészsége engedi, a térségben előforduló fafajokból arborétumot telepít 2-3 ezer m²-en.

Kuthy Timót aranyokleveles erdőmérnök

(Balatonfüred, 1931. augusztus 2.)

Címe: 7090 Tamási, Miklósvár 16.

Oklevél száma: 67-1955/56.

Kelte: 1955. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Diplomatervét Kiskőrösön készítette. A Főiskola elvégzése után egy évet ott is dolgozott, mint erdőművelési szakelőadó a helybeli erdőszekciónél.

Ezután 1957-ben áthelyezéssel került a Tolna megyében lévő Nagyszékelyi Erdészethez, fahasználati előadónak, majd 4 hónapon át a Mezőföldi Erdőgazdaság Mecserpusztai Erdészeti Osztályánál teljesített szolgálatot.

1964-ben az Erdészeti Tudományos Intézet felkérésére tudományos munkatársként a nagyatádi kísérleti állomásra került, ahol az erdőhasználati osztályt irányította. 1968-ban az ERTI nagyatádi épülete súlyosan megsérült, így az ott dolgozókat máshová helyezték. Így került vissza Tamásiba, az Erdőgazdaság Központjába erdőművelési ágazatvezetőnek. Később a vállalat egyesült a Gyulaji Vadgazdasággal.

1981-ben felsőfokú munkaügyi képesítést is szerzett, valamint másfél évtizeden keresztül vezette az erdészeti szakmunkás- és betanított munkás képzést, amely a szakiskolák kihelyezett osztályaiként biztosította a helyi munkaerő utánpótlást.

1991-ben vonult nyugállományba 34 évi szolgálati idő után, melyből több mint 29 évet tevékenykedett Tamásiban, az Erdőgazdaságnál.

Lády Miklós aranyokleveles erdőmérnök

(Budapest, 1927. július 21.)

Címe: 1024 Budapest, Kút u. 1.

Oklevél száma: 22-1955/56.

Kelte: 1955. szeptember 29.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. 1956. óta Svédországban él. Főként az építőiparban tevékenykedett, leginkább a mélyépítés területén. Leghosszabb ideig a stockholmi metróhálózat fejlesztésénél dolgozott, ahonnan nyugállományba vonult.

Erdészeti tevékenysége rövid ideig tartott, de mindig a soproni Egyetemet tartotta Alma Materének.

Madas Gabriella (Mollay Jánosné) aranyokleveles erdőmérnök

(Sopron, 1922. október 6.)

Címe: 9400 Sopron, Hunyadi J. u. 33.

Oklevél száma: 9 -1955/56.

Kelte: 1955. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Végzése után a Soproni Hegyvidéki Erdészethez került, ahol kezdetben mint helyettes vezető, majd 1959-től mint erdészetvezető dolgozott. Munkája során sikerült az erdészetet az oktatás céljaira alkalmassá fejleszteni. A sarjerdőkből mageredetű erdőket alakítottak ki. Az Erdőmérnöki Főiskola - majd Erdészeti és Faipari Egyetem, valamint az Erdészeti Technikum - majd Szakközépiskola hallgatói részére az előírásoknak megfelelő gyakorlatokat tartottak az Erdészetnél.

Az erdőt sikerült a lakosság részére is elérhetővé tenni: források, tanösvény, tornapálya, hangversenyek hívták a lakosságot az erdőbe.

Mag József aranyokleveles erdőmérnök

(Rimaszécs, 1929. április 7.)

Címe: 3600 Ózd, Kóalja u. 110.

Oklevél száma: 65-1955/56.

Kelte: 1955. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. 1956-ban a Nyugat-Bükki Erdőgazdaság Arlói Üzemegységéhez került szaktanácsadónak, később műszaki vezetőnek.

Átszervezések után kinevezték az Ózdi Erdészeti vezetőjének, majd újabb átszervezés után az Erdőgazdasághoz fásítási előadónak. Ezt követően 1968-ban a MÉM Egri Erdőrendezőségére helyezték át erdőfelügyelői munkakörbe. Innen vonult nyugállományba.

Milota Erik Ákos aranyokleveles erdőmérnök
(Balassagyarmat, 1931február 26.)

Címe: 5000 Szolnok, Botár I. u. 6. III. 28.

Oklevél száma: 103-1955/56.

Kelte: 1955. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét, majd 1956 januárjától kezdte meg munkáját a Dél-Kiskunsági Állami Erdőgazdaság 1. számú Buckási erdészeténél (Kiskőrös), mint erdészeti szakelőadó.

Az Észak- és Dél-Kiskunsági Erdőgazdaságok összevonása után 1957. és 1958. között a kecskeméti központban erdőművelési előadóként dolgozott.

1958 októberétől a Tolna Megyei Állami Erdőgazdasághoz került Tamásiba, ahol 1963-ig a mag- és csemetetermelési előadói munkakört töltötte be.

Tamásiból Szolnokra ment, ahol az OEF Erdészeti Igazgatási Főosztály kinevezte felügyelőség vezetőnek. Itt 1968-ig dolgozott.

Az Erdőrendezőség átszervezése után a Kelet-Magyarországi Erdőgazdasági és Faipari Egyesülés Központjába, Szolnokra került, ahol erdőgazdálkodási főelőadói munkakörben dolgozott 1969 végéig.

1970-ben az Egyesülés megszűnése után a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozott, itt volt fahasználati osztályvezető, igazgatási és ellenőrzési osztályvezető, végül koordinációs főmérnök. 1990-ben nyugállományba vonult.

Molnár Katalin (Lengyel Zoltánné) aranyokleveles erdőmérnök
(Bakonysárkány, 1931. január 27.)

Címe: 6726 Szeged, Hargitai u. 54/B fsz. 3.

Oklevél száma: 11 -1955/56.

Kelte: 1955. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Ezt követően a Budapesti Fűrészek szolnoki telepén kezdett el dolgozni.

1957-ben áthelyezték a Budapesti Fűrészek sikárosi telepére. Ugyanebben az évben Pécsre költöztek, majd 1959-ben a Mecseki Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el.

Az Állami Erdőfelügyelőségek 1968-ban történt megalakulásától erdőfelügyelői beosztásban dolgozott 1986-ig, nyugdíjba vonulásáig.

Dr. Polner Antal aranyokleveles erdőmérnök
(Szeged, 1932. december 9.)

Címe: 6720 Szeged, Deák F. u. 4.

Oklevél száma: 2-1955/56.

Kelte: 1955. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét, 1955 decemberében szerezte meg. 1956. január 1-től a Csongrád Megyei Állami Erdőgazdasághoz került, itt dolgozott középírányítói, majd irányítói munkakörben 1971. augusztus 1-ig. Részes volt a nagy hullámtéri és homoki erdőtelepítések megvalósításának, valamint a hullámtéri botló füzesek és homoki rontott akácok átalakításának. Ennek kapcsán részt vett új erdőművelési technológiák kidolgozásában és alkalmazásában.

1959-ben kiemelkedő szerepet vállalt az OEE Vándorgyűlésének szakmai előkészítési és lebonyolítási munkáiban Szegeden.

1971-ben áthelyezték a Szegedi Állami Erdőrendezőséghez, ahol fő-erdőfelügyelőként (Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megye tartozott hozzá) dolgozott 1977. június 30-ig.

1977. július 1-től a Növénytermesztési és Minősítő Intézetnél négy megye (Csongrád, Békés, Bács-Kiskun, és Hajdú-Bihar) körzeti felügyeletét látta el, 1993 év végi nyugdíjba vonulásáig.

Közben 1984-ben Sopronban az Erdészeti és Faipari Egyetemen fatermesztési szakmérnöki oklevelet, 1987-ben pedig doktori címet szerzett. Doktori disszertációja a Tisza és Maros hullámterének optimális erdőgazdálkodási lehetőségeit taglalta.

1994-ben kérésére bejegyeztet Erdészeti és Faipari Igazságügyi Szakértő lett. Ezt a munkát, azóta is folyamatosan gyakorolja.

Nyugdíjasként alapította az erdészeti SILHOPLAN Bt.-t, mely erdőtelepítési terveket, pályázatokat készít, valamint szakmai irányítást nyújt magánerdők számára.

2002-ben ingatlanközvetítői, értékbecslői vizsgát tett az akkreditált FÜTI Omega Intézetnél. Ezután részt vett a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (Jász-Nagykun-Szolnok megye) életjáradéki ingatlanbecslési tevékenységében.

Az Erdő, majd Erdészeti Lapok című szaklapban több cikke jelent meg és több szakkönyv, kiadvány társszerzője.

Az OEE 1972-es erdőtörténeti pályázatán 2. díjat, ugyanekkor a Természetvédelmi Hivatal pályázatán 1. díjat nyert.

Munkásságát Miniszteri Kiváló Dolgozó, és Életfa Emlékplakett ezüst fokozata kitüntetéssel ismerték el. A Szegedi Igazságügyi Kamara pedig 2015. április 24-én Díszoklevelet adományozott magas színvonalú igazságügyi szakértői tevékenysége elismerésére.

Sebestyén Zoltán aranyokleveles erdőmérnök

(Börcs, 1931. december 3.)

Címe: 8500 Pápa, Kinizsi u. 24.

Oklevél száma: 111-1955/56.

Kelte: 1955. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét, majd első munkahelye a Magas-Bakonyi Állami erdőgazdaság Ugodi Erdészete lett. Az erdészet, az Erdészeti Tudományos Intézet kihelyezett kísérleti állomásaként működött. Itt fahasználati előadói minőségben dolgozott.

15 évi gyakorlati munka után a szerzett tapasztalatok birtokában, valamint családi körülményei miatt állást változtatott, így került a Veszprém Megyei Állami Erdőfelügyelőség Pápai Felügyelőségéhez erdőfelügyelői beosztásba. Gyakorlatban szerzett tapasztalatait, mint erdőfelügyelő 21 éven át kamatoztatta.

1991-ben nyugállományba vonult, de az Erdőfelügyelőség még 3 évig alkalmazta.

Seres Béla aranyokleveles erdőmérnök

(Hódmezővásárhely, 1932. október 6.)

Címe: 1126 Budapest, Böszörményi út 40.

Oklevél száma: 28-1955/56.

Kelte: 1955. december 3.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Első munkahelye a Honvéd Térképészeti Intézetnél volt, ahol egy évig fotogrammetriai térképezést végzett. Majd a Földmérő és Talajmechanikai Vállalatnál a mérnöki előtervezés területén dolgozott 1960-ig az akkor induló nagy ipari beruházásoknál.

1960-tól nyugállományba vonulásáig a Vegyiműveket Tervező Vállalatnál előbb irányító tervezőként, majd mint osztályvezető, utóbb pedig műszaki főtanácsosként volt a gyógyszer-, gumi- és műanyagipari beruházások generálvezetője.

Időközben a Budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem levelező tagozatán 1964-ben másoddiplomaként közlekedés-gazdasági mérnöki oklevelet szerzett.

A Vegytervben végzett munkái során nevéhez fűződik több jelentős gyógyszer- és gumigyár telepítése és generáltervezése.

Épületmozgás vizsgálatok, mérések, valamint környezetvédelmi ipartelepítési és generáltervezési témakörökben szakcikkei jelentek meg a szaklapokban.

Munkája elismeréseként vállalati és nehézipari Kiváló Dolgozói kitüntetéseket kapott.

1992-ben történt nyugdíjazását követően 1998-ig talajmechanikai és ipartelepítési szakértői tevékenységet folytatott.

Dr. Sipos András aranyokleveles erdőmérnök

(Csepreg, 1932. július 6.)

Címe: 1126 Budapest, Bethlen Gábor u 43.

Oklevél száma: 3-1955/56.

Kelte: 1955. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Munkáját 1956-ban Gödöllőn kezdte, majd 1961-ig a Kelet-Bükk Állami Erdőgazdaságnál folytatta, ahol műszaki vezetői majd erdőszetvezetői beosztásban tevékenykedett. Részt vett a Rakaca-völgyi talajvédelmi fásítások tervezésében és kivitelezésében is.

1961-1971. között az ÁGOK Szendrői Talajvédelmi Kutatóállomás megszervezője, majd a jogutód Kompolti Kutató Intézet Putnoki Állomásán témavezető tudományos munkatárs. Témavezetője és kidolgozója volt a gyöngyösvisontai külszíni szénfejtések rekonstrukciós fásításának.

Időközben Debrecenben 1966-ban okleveles agrármérnöki diplomát szerzett, majd 1973-ban a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, később pedig a mezőgazdasági tudományok doktora lett. 1971-ben meghívták a Szarvasi Öntözési Kutató Intézetbe, ahol témavezető tudományos főmunkatársként tevékenykedett. Majd 1984-1998 között a Szarvasi Arborétum igazgatója, témavezető tudományos főmunkatársa, nyugdíjasként 2002-ig tudományos tanácsadója volt.

1964-től kezdve a kutató munka mellett több felsőoktatási intézményben is oktatott, mint tantárgyfelelős és tanszékvezető, legutóbb a 2014/15. tanévben meghívott tantárgyfelelősként a Budapesti Corvinus Egyetem Kertészettudományi Karán.

Az írásos szakmai publikációinak (könyv, könyvrészlet, tantárgyi jegyzet, tanulmány) száma: 142.

Többször részesült regionális és országos elismerésben, kitüntetésben. A legjelentősebbek: Címzetes egyetemi tanár, a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt, Pro Natura Díj.

Szanyi László aranyokleveles erdőmérnök

(Egyek, 1933. május 9.)

Címe: 3630 Delbrook Ave., North Vancouver BC, V7N 3Z3, Canada

Oklevél száma: 91 -1955/56.

Kelte: 1955. december 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét, majd végzése után a Keszthelyi Erdészethez került, mint erdőművelési előadó.

Az 1956-os forradalom után Ausztriába került, itt csatlakozott a Vancouverbe tartó csoporthoz. Az University of British Columbia-n 1957 őszén elkezdődött magyarul az oktatás, ahol a Fahasználati Tanszéken a fák makró és mikroszkópiai úton való felismerését tanította.

Az első tanév befejezése után, tanársegédi állásából elbocsátották, majd fakitermelő telepeken erdőbecslési munkát kapott. A következő öt évben vándorolt egyik telepről a másikig, keresve a lehetőségeket, hogy közelebb legyen Vancouverhez.

Sok próbálkozás után 1963 őszén sikerült fatechnológusként bekerülnie egy közepes nagyságú Cellulózgyártó Vállalat Kutató Intézetébe.

1967-ben Kanada akkori legnagyobb faipari vállalatának, a MacMillan Bloedel-nek a Kutató Intézetébe került, ahol 31 évet töltött el. A vállalati ranglétrán fokozatosan haladt felfelé és a nyolcvanas évek közepén vette át a papír nyomtathatóságával foglalkozó osztály vezetését.

Számtalan publikációja mellett több alkalommal tartott előadásokat nemzetközi konferenciákon is.

1992-ben több alkalommal tartott előadásokat Sopronban faipari mérnökhallgatóknak, Budapesten pedig a Könnyűipari Műszaki Főiskolán.

Munkája mellett támogatta a helyi Magyar Kulturális Egyesületet is, ahol különböző pozíciókban volt vezetőségi tag, két évig pedig, mint elnök vezette az egyesületet. A Magyarok Világszövetsége szerint a Vancouveri Magyar Kulturális Egyesület Észak-Amerika egyik legnagyobb taglétszámú magyar közössége.

† **Szatmári Ferenc Jenő** aranyokleveles erdőmérnök
(Doboz, 1932.május 29.)

Címe: 5624 Doboz, Rákóczi u 49.

Oklevél száma: 97-1955/56.

Kelte: 1955. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. 1956-tól az Észak-Kiskunsági Erdőgazdaságnál Kecskeméten helyezkedett el. Dolgozott a Bugaci Erdészethél, Kecskeméti Erdészethél, Kerekegyházi Erdészethél mint fahasználati előadó, építésvezető, majd megbízott erdőszetvezető. 1958-tól a HM Térképészeti Intézethez került Budapestre, ahol beosztott geodétaként, később fő-geodétaként dolgozott. 1961-től az EDÉRT Vállalatnál helyezkedett el, ahol volt a műszaki előadó, tervezőtechnológus, gépesítési osztályvezető, műszaki főosztályvezető, végül műszaki gazdasági szaktanácsadó. 1989-ben nyugdíjba ment.

Szakmai tevékenységéért több kitüntetésben részesült.

Takács Károly aranyokleveles erdőmérnök
(Bogyoszló, 1926. április 7.)

Címe: 9700 Szombathely, Sugár u 25.

Oklevél száma: 64 -1955/56.

Kelte: 1955. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Munkáját 1955-ben a Zalavölgyi Erdőgazdaság Nagybáttonyi Erdészethél műszaki előadói minőségben kezdte. 1956-ban az erdőgazdaságok összevonása miatt a Recski Központba az Észak-Mátrai Erdőgazdaság Siroki Erdészethél került szintén műszaki előadói munkakörbe.

Az erdőgazdaságok újabb összevonása után áthelyezését kérte, így 1957-ben már a Sárvári Erdőgazdaság Sárvári Erdészethél dolgozott.

1961-ben a Szombathelyi Erdőgazdaság Szombathelyi Erdészethél került szakelőadói munkakörbe. 1965-ben áthelyezését kérte a Szombathelyi Tanácsi Tervező Irodába, ahol tervezőmérnökként dolgozott.

1968- és 1970 között a Vízrendezési és Vegyimű Társulatok műszaki elnöke volt.

1970-1972-ig a Tornanémeti Vízrendezési Társulat műszaki vezetője lett, főmérnöki minőségben.

1972-től az MTSZ-ek közös vállalatánál dolgozott, a Vállalkozás 1985-ben történt jogutód nélküli megszűnéséig.

1985-től a Zala Megyei Közúti Építőipari Vállalatnál dolgozott, ahonnan 1986-ban nyugdíjba vonult.

Túrmezei Éva (Páll Miklósné) aranyokleveles erdőmérnök
(Gérce, 1933. augusztus 18.)

Címe: 8800 Nagykanizsa, Kassa út. 7-9. fsz. 2.

Oklevél száma: 10 -1955/56.

Kelte: 1955. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Munkahelyét 1956 januárjában foglalta el Nagykanizsán a Zalai Erdőgazdaságnál, ahol 32 évig dolgozott megszakítás nélkül, 1988-as nyugállományba vonulásáig.

Az első néhány évben műszaki vezető volt az erdészetenél, majd a központba helyezték. Itt előadói beosztásban fásítással, birtokpolitikával, termőhely-feltárással és végül 1960-tól mag- és csemetetermeléssel – amihez Zalában a díszfatermelés is hozzátartozott – foglalkozott.

1969-ben a főhatóság meghirdette és támogatta a csemetekertek műszaki fejlesztését, ezért 18 éven keresztül részt vett e sokoldalú munkában.

Udvardy Sándor aranyokleveles erdőmérnök

(Bácsalmás, 1933. június 27.)

Címe: 7632 Pécs, Krisztina tér 11. I/4.

Oklevél száma: 45 -1955/56.

Kelte: 1955. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. A diploma átvétele után 1956-tól a Dél-Kiskunsági Állami Erdőgazdaság Balotaszállási Erdészetenél kezdte meg munkáját, mint erdőművelési műszaki vezető.

1957-től a Mecseki ÁEG Kárászi Erdészetenél erdőművelési műszaki vezetőként csemetekerti és erdőművelési munkák tervezése és kivitelezésének irányítása volt a feladata.

1968-tól a Pécsi Állami Erdőfelügyelőségénél tevékenykedett.

Szakmai munkájának elismeréséül Kiváló Dolgozó és Fásítási Plakett kitüntetésekben részesült.

V. Szabó Ferenc aranyokleveles erdőmérnök

(Doboz, 1932. február 22.)

Címe: 3300 Eger, Fejedelem u.16.

Oklevél száma: 18 -1955/56.

Kelte: 1955. december 2.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Első munkahelye a Nyugat-Bükki Állami Erdőgazdaság Cserépfalvi Erdészete volt, ahol fahasználati műszaki vezetőként dolgozott 1957-ig, majd erdészetvezetőként 1964-ig.

1964-ben a Nyugat-Bükki Állami Erdőgazdaság központjába, Egerbe került, az erdőhasználati csoport vezetőjének. Itt nyolc erdészeti fahasználati, fafeldolgozási, mellékterméki, mezőgazdasági ágazatok munkáinak vállalati szintű szervezése volt a feladata.

1971-től a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságban Szolnokon tevékenykedett, mint erdészeti ágazati igazgatóhelyettes.

1973-tól az Országos Természetvédelmi Hivatalnál dolgozott Budapesten, előbb észak-magyarországi főfelügyelői, majd 1976-1978-ig felügyelőségvezetői beosztásban.

1978-tól a Bükk Nemzeti Park Igazgatóságánál Egerben igazgatóhelyettesi tisztséget töltött be, nyugállományba vonulásáig.

Varga Béla aranyokleveles erdőmérnök

(Mezőcsát, 1931. október 5.)

Címe: 3300 Eger, Babocsay u. 37.

Oklevél száma: 47 -1955/56.

Kelte: 1955. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. 1957-ben a Bükk-hegység egy erdészeténél kezdte tevékenységét, mint erdőművelési előadó.

1960-tól több mint egy emberöltőn át gondozta a Mátra erdeit az Állami Erdőgazdaság erdőművelési-, majd termelési osztályvezetőjeként.

Az 1970-es átszervezés kapcsán munkája kiterjedt a Bükk-hegység nyugati felére is.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőművelési Szakosztályának több cikluson keresztül volt vezetője, majd alelnöke.

Angol nyelvtudása révén Európa csaknem minden országában és a tengeren túl is volt számos szakmai rendezvény mindmáig aktív résztvevője/szereplője.

Vendégtanárként, meghívott előadóként számos előadást tartott rendszeresen a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen, illetve alkalomszerűen Sopronban is az Erdőmérnöki Karon. A Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karának címzetes egyetemi docense.

Kezdetől fogva elnökségi tagja az 1989-ben Ljubljanában megalapított és ma már 26 európai országban tevékenykedő Pro Silva Europa-nak, a természetes folyamatokra alapozott erdőgazdálkodást folytató európai erdészek szövetségének.

1990 - 2002 között a Parlament szakértőjeként érdemi befolyást gyakorolt az erdő- és a vadgazdálkodást, valamint a természetvédelmet érintő jogszabályok, törvények előkészítőire, alkotóira és a jogkövetésre.

1999-ben megszervezte ennek magyarországi nemzeti szervezetét, a Pro Silva Hungaria közhasznú társadalmi szervezetet, amelyben több cikluson át elnökként, majd örökös tiszteletbeli elnökként tevékenykedik.

2004 - A Magyar Nemzeti Erdőrezervátum Bizottság (a Földművelési Minisztérium szakmai tanácsadó testülete) tagja.

2010 - Az Országos Erdő Tanács (a Kormány szakmai tanácsadó testülete) tagja.

Jelentősebb kitüntetései: Bedő Albert Díj (1985); Erdészeti Tudományos Intézet Emlékérme (1987); Ember az Erdőért Emlékérem (1994); Pro Silva Hungariae Díj (1997); Miniszteri Elismerő Oklevél (2000); Pro Natura Emlékplakett (2001); A Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2007); Pro Silva Europe Díj (2009); Életfa Emlékplakett (2012)

Varga János aranyokleveles erdőmérnök
(Mosdós, 1931. április 27.)

Címe: 7400 Kaposvár, 48-as Ifjúság u. 7. ½.

Oklevél száma: 4 -1955/56.

Kelte: 1955. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. 1956-tól az Erdőgazdasági Szállító és Gépjavító Vállalat kaposvári Kirendeltségénél volt gyakornok.

1957-ben áthelyezték a Közép-Somogyi Állami Erdőgazdaság Központjába, ahol nyugállományba vonulásáig dolgozott.

1957-1961. között előadóként, 1962-1967. között csoportvezetőként, 1968-1989. között 22 éven át osztályvezetőként látta el feladatát.

Szakmai tevékenységét Főigazgatói Dicséret, Kiváló Dolgozó oklevél, Jelvény, Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés három alkalommal, Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetés honorálta.

Varga Zoltán Imre aranyokleveles erdőmérnök
(Heves, 1930. szeptember 29.)

Címe: 1031 Budapest, Silvanus út. 21.

Oklevél száma: 66 -1955/56.

Kelte: 1955. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Az egyetemi évek után 1956-ban Miskolcon a Kelet-Bükk Állami Erdőgazdaság Bánhorváti Erdészetiénél kezdte meg pályafutását, mint erdőművelési szakelőadó.

1956 novemberében a forradalom miatt Kistarcsára internálták, ahonnan 1957. május végén szabadult. Időközben állásából elbocsátották.

1957 novemberében sok elutasítás után Kecskeméten a Kiskunsági EFAG Bugaci Erdészetiénél erdőművelési előadóként alkalmazták. Ebben a beosztásban négy évig dolgozott, majd az EFAG Központjában újabb 4 évig gépesítési, szállítási és újítási előadóként tevékenykedett.

1965-ben az Állami Erdőrendezési Intézet keretein belül a Mátrai EFAG erdőrendezési felügyelője lett. 1968-ban átszervezés során megalakult az Egri Erdőrendezőiség, ahol felügyelőként dolgozott nyugállományba vonulásáig 1992. végéig.

Venyercsán Pál aranyokleveles erdőmérnök
(Tótkomlós, 1931. szeptember 23.)

Címe: 1165 Budapest, Centenárius sétány 6. 2/1.

Oklevél száma: 69 -1955/56.

Kelte: 1955. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. A diploma megszerzése után az ERDÉRT Vállalathoz került Adonyba.

1960-ban a Vállalat központjába került Budapestre Lombos és Lemez Osztályra, vezetőnek. Feladata volt a hazai bútortipar alapanyag ellátása, a hiányzó választékok importból való beszerzése és a felesleges termékek exportértékesítése. 1968-ban főosztályvezetői kinevezést kapott, új feladatként az MGTSZ-ek és állami gazdaságok erdeiből kikerülő választékok felvásárlása és feldolgozása.

Irányításával alakul meg a vállalat önálló Külkereskedelmi Irodája, aminek nyugállományba vonulásáig a vezetője volt.

1992-ben nyugdíjba ment, vállalkozó lett, létrehozta saját Kereskedelmi és Ügynöki Vállalkozását, ami a mai napig működik.

Világhy György (1931) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8500 Pápa, Fűtőház u. 8.

Oklevél száma: 96 -1955/56.

Kelte: 1955. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. 1956-ban a Nyugat-Magyarországi Fűrészek Franciavágási Üzemében, mint üzemmérnök kezdte meg munkáját.

1956-57. között áthelyezéssel a vállalat lenti-i üzemében művezetőként dolgozott tovább. Közben családi okok miatt kérte áthelyezését a Magas-Bakonyi Állami Erdőgazdasághoz Pápara, ahol 1993-ban történt nyugdíjba vonulásáig tevékenykedett.

Eközben 1957-1960. között fahasználati előadó, 1960 -1963. között erdőgazdasági szakfelügyelő, 1968-tól a Pápai Erdőfelügyelőségen fásítási felügyelő, majd erdőfelügyelő, 1979 -1991. között pedig osztályvezető- helyettes volt.

1991-1993. között nyugdíjasként szerződéses munkaviszonyban még erdőfelügyelőként dolgozott.

Zsupanek Lajosy aranyokleveles erdőmérnök

(Csesztreg, 1931. november 19.)

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Olajmunkás u. 11.

Oklevél száma: 87 -1955/56.

Kelte: 1955. december 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1955-ben szerezte meg. Oklevele megszerzése után 1956-tól a Dél-Zalai Erdőgazdaság Budafai Erdészetiéhez került, erdészeti vezetői beosztásba.

1958-ban az erdészettől áthelyezést nyert az Erdőgazdaság Kiskomáromi Erdészetiéhez erdészeti vezetői beosztásba.

1961-ben családi okok miatt áthelyezését kérte az Észak-Zalai Erdőgazdasághoz, ahol a Központban erdőművelési előadóként, majd 1968-tól csoportvezetőként dolgozott.

A két erdőgazdaság összevonásával 1970-ben a szakfelügyeleti osztálynak lett a vezetője, ahol nyugállományba vonulásáig, 1991-ig dolgozott.

A nyugdíjba menetelét megelőző hét évben az osztályvezetői munkaköre mellett ellátta a Baki Erdészet vezetését is.

Szakmai tevékenységét több alkalommal is elismerték, így kitüntetésben és két alkalommal miniszteri kitüntetésben is részesült.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

1. Andics Ferenc
2. Andor Károly
3. Bakonyi Csaba
4. Dr. Berdár Béla
5. Bobanovics László
6. Bolla Sándor
7. Csanády László
8. Dr. Dobroszláv Lajos
9. Exner Béla
10. Golovics Menyhért
11. Gyürky János
12. Halász Gábor
13. Haller János
14. Hámori Gábor
15. Hőgye Mihály
16. Huiber János
17. Jérôme Rezső
18. Karasz Emőke (Pászthory Antalné)
19. Kiss Károly
20. Kléber Géza
21. Kovács Gábor
22. Kulacsy Zoltán
23. Mayer Ilona
24. Malgay Viktor
25. Dr. Marosvölgyi Béla
26. Marschall Tamás
27. Martini György
28. Mastalir Ernő
29. Dr. Mátrabérci Sándor
30. Mogyorósi József
31. Molnár László
32. Nádor József
33. Németh Gábor
34. Palatitz Ferenc
35. Pataky Károly
36. Péterfia Balázs
37. Plesovszki Mária (Steiner Józsefné)
38. Rónay Ferenc
39. Schmotzer András
40. Dr. Schneider Ildikó (Dr. Ráczné)
41. Dr. Spingár Ferenc
42. Steiner József
43. Szabadhegyi Lajos
44. Szabó Piroska (Nádor Józsefné)
45. Szász Károly
46. Szauer József
47. Dr. Szilassy Zoltán
48. Tóth Árpád
49. Tóth Katalin (Dr. Szappanos Andrásné)
50. Tóth László
51. Dr. Zádor Márta (Mastalir Ernőné)
52. Zsiros István

Andics Ferenc okleveles erdőmérnök
(Pécs, 1932. október 25.)

Címe: 7634 Pécs, Baranya u. 6.

Oklevél száma: 112/1965.

Kelte: 1965. december 15.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Oklevelének megszerzése után a Pécsi Geodéziai és Térképészet Vállalatnál állt munkába, 1965-ben. A Pécsi Erdőrendezőség megkeresésére 1969-től 1970. június 30-ig – másfél éven át – e szerv állományában teljesített szolgálatot vadászati felügyelőként, majd ismét előző munkahelyén, a PGTV Fotogrammetriai Osztályán dolgozott kiértékelőként, majd osztályvezető-helyettesi munkakörben.

1987-től a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat (PGTV) Minőségellenőrzési Osztályán ellenőri feladatot látott el.

1990-ben – saját kérelmére – két éves karkedvezményrel nyugdíjba vonult.

Állítja, hogy munkája során erdészeti és geodéziai-fotogrammetriai ismereteinek egyaránt hasznát látta.

Nyugdíjasként 12 éven át diákok korrepetálását végezte, amihez szép emlékei fűződnek. E tanulóktól – mára felnőttek – az Öreg Emeritissimus kitüntető titulust is megkapta. Több sem kell!

Andor Károly okleveles erdőmérnök
(Vác, 1941. január 3.)

Címe: 6000 Kecskemét, Árpád körút 7/41.

Oklevél száma: 6/1965.

Kelte: 1965. június 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-90. között a Győri Közúti Építőipari Vállalatnál dolgozott: művezetőként, fő-építésvezetőként, főmérnökként.

Közben 1977.05.25-én Építés kivitelezési szakmérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem /BME/ Építésmérnöki Karán.

Szakmai tevékenységei:

Győr-Moson-Sopron megyeiállami úthálózat rekonstrukciói, önkormányzati utak építése, közműhálózat kiépítése.

Magasépítési munkája a Soproni Hotel Lővér rekonstrukció, és a Hotel Sopron felépítése osztrák-magyar együttműködésben.

1982-86. körött Afrikában egy 860 lakásos lakótelep felépítésében vett részt építésvezetőként ALGÉRIÁBAN, Annaba városában.

1990-től Sopron önkormányzatánál dolgozott, városi főmérnökként a város Általános Rendezési Terv készítését szervezte.

1994-ben a BME-n nemzetköziesítette mérnöki diplomáját.

Bakonyi Csaba okleveles erdőmérnök
(Érsekújvár, 1941. március 3.)

Címe: 9024 Győr, Babits Mihály u. 49. 1/3.

Oklevél száma: 3/1965.

Kelte: 1965. december 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg, majd egy évig a Veszprémi Erdőrendezőségénél kötelező erdőrendezői munkát végzett.

1966. október 1. - 1980-ig a Kisalföldi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál (KEFAG) Délhansági Erdészeténél volt műszaki vezető.

Közben 1976-ban erdővédelmi szakmérnöki képesítést szerzett.

1980-82. között a KEFAG terv- és közigazgatási osztályvezetőjeként tevékenykedett, 1982-87. között ugyanott termelési főmérnök volt, majd 1987-91. között gazdasági igazgatói munkakört töltött be.

Közben 1991-ben a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán mérnök-üzemgazdász végzettséget szerzett.

1991-97-ig a Corvin Bank Rt. Győri Területi Igazgatóságán volt hitelezési ügyintéző.

1998-2001. között az Állami Erdészeti Szolgálatnál volt belső ellenőr.

Az OEE tagja 1966 óta, 1980 és 1991 között a KEFAG Helyi Csoport titkára és választmányi tagja volt.

Az Erdővédelmi Szakosztály alapító tagja.

Munkásságát Miniszteri Dicséret és vállalati Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Dr. Berdár Béla okleveles erdőmérnök
(Pamuk, 1942. október 27.)

Címe: 1145 Budapest, Szugló u. 5. 2/6.

Oklevél száma: 7/1965.

Kelte: 1965. december 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Kitüntetéses erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-69. között az OEF Budapesti Erdőrendezőségen és az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodáján dolgozott erdőtervezőként ill. légi-fénykép értelmezőként.

1969-79. között főelőadó a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Vadászati és Vadgazdálkodási Főosztályán.

1979-1980. között a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalában a termelésfejlesztési osztály vezetője, 1980-83. között az Igazgatási Főosztály vezetője.

1983-1992. között a Pilisi Parkerdőgazdaság főigazgatója.

1995-98. majd 2002-2009. között a Nagykovácsi Erdészeti és Faipari Rt. (Szolnok) igazgatóságának elnöke.

1997-ben doktori címet szerzett.

Tudományos munkásságát 1 önálló könyv, 4 könyvrészlet, 3 egyetemi jegyzet, 58 publikált cikk és 18 tanulmány jelzi.

1980-1991. között képviselte Magyarországot a FAO Erdészeti Bizottságában és az Európai erdészeti Bizottságban. 1995-2001. között az Európai Erdészeti Bizottság elnöke.

1993-2008. között a belga Bernheim Comofi ingatlanfejlesztő cégcsoport magyarországi vállalkozásait vezette, mint a Bernheim Comofi Ingatlanfejlesztő és Befektető Kft. és a Szépvölgyi Business Park Kft. ügyvezető igazgatója.

2006-tól a The Royal Institution of Chartered Surveyors tiszteletbeli tagja (Képesített Ingatlanértékelők Királyi Intézete, London).

1998-tól meghívott előadóként ingatlanszakmai ismereteket oktatotta Nyugat Magyarországi Egyetem Geoinformatikai Főiskolai Karán ahol 2004-ben „címzetes főiskolai tanár” címet kapott.

Bobánovics László okleveles erdőmérnök
(Pécs, 1941. május 15.)

Címe: 7632 Pécs, Fazekas Mihály u. 12. 1/4.

Oklevél száma: 116/1965.

Kelte: 1965. december 15.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965 augusztusától 1966. július 30-ig a Pécsi Erdőrendezőségénél dolgozott erdőrendezőként.

1966. július 1-től 1971. november 29-ig a Mecseki Erdőgazdaságnál műszaki vezetői (Kisvaszar), majd szállítási előadói (Erdőgazdaság Központ) munkakört látta el.

1971. november 30-tól 1973. április 1-ig az Ültetvénytervező és Szaporítóanyag-forgalmazó Vállalat erdőtervezőjeként Baranya és Tolna megyében a Termelőszövetkezetek gyenge minőségű szántó és legelőterületeire (kb. 800 -1000 ha.) erdőtelepítés tervét készítette el.

1973. április 1-től 1974. november 16-ig a Pécsi Állami Erdőrendezőség természetvédelmi felügyelőjeként a közjóléti beruházások kivitelezéseit felügyelte.

1974. november 16-tól 1987. június 1-ig a Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál erdészettervezetői (Sásd), fahasználati előadói (Erdőgazdaság Központ) munkakört töltött be.

1987. június 1-től 2001. szeptember 30-ig, nyugdíjazásáig a Pécsi Erdőfelügyelőség erdőfelügyelőjeként a Sellyei és a Vajszlói Erdészetet felügyelte.

2002-től szaktanácsadóként (FVM 10750 számú) Erdő és fagazdálkodás, - vadgazdálkodás területen dolgozott.

2003. június 30-ig a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Baranya megyei Területi Iroda erdészeti feladatait végezte.

2006-2012. között magánvállalkozóként (BT) útfásításokat tervezett és az út menti fásítások egészségügyi állapotának felmérését végezte Baranya megyében.

1970. december 29-én az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesült.

1974-ben a közjóléti berendezések tervezésére kiírt országos jelígis pályázat nyertese.

Bolla Sándor okleveles erdőmérnök
(Győr, 1942. február 21.)

Címe: 9028 Győr, Páva u. 49/B.

Oklevél száma: 4/1965.

Kelte: 1965. június 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965.08.01.-től erdészeti üzemtervező mérnök volt: 4 és fél évig a Balaton-felvidéken, 1 évig Őrségben; ezután 5 és fél évig államerdészeti termelő üzemből (Ráckevei, ill. Isaszegi Erdészet) műszaki-, ill. üzemvezetőként dolgozott. Majd 2 évig az ERTI Gödöllői Arborétumát igazgatta. 1979-től 10 évig az államigazgatásban (Pest megyei, majd a Győr-Moson-Sopron megyei Tanács VB erdészeti- és természetvédelmi szakfelügyelőként), 1989. 01. 01.-től pedig a természetvédelmi és az erdészeti szakigazgatásban Győr Moson-Sopron megye természetvédelmi szervezeteiben tevékenykedett (előbb Vízügyi és Környezetvédelmi Igazgatóság Természetvédelmi Osztályán, majd főmérnökként az ebből kivált Fertő-Hanság nemzeti Park Igazgatóságán). Ezután 5 és fél évig fő-erdőfelügyelő volt az Állami Erdészeti Szolgálat Szombathelyi Igazgatóság Győri Erdőfelügyeleti Osztályán.

2003-tól a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Győr Moson-Sopron megyei irodájának össz-megyei működési területű erdőmérnöke (vezető főtanácsosa) volt. 44 évnyi és 191 napnyi szolgálati idejét elismerve 2005.04.30-án nyugdíjazták.

Évente megújított szerződések keretében a környezetvédelmi tárca megszűnéséig az MTA irányításával működő erdészeti monitoring össz-szigetközi erdőkár-vizsgálatait vezette, terepi saját kutatásokat is folytatva, az államközi tárgyalásokhoz szaktárca- és kormány-anyagok előkészítésében is közreműködve.

2003-15-ig egyéni vállalkozóként szaktanácsadó volt. 2011-től jogosult erdészeti szakszemély.

1986-ban megalapította az OEE Győr Moson-Sopron megyei MGTSZ-erdész, ma Magánerdő Gazdálkodási Helyi Csoportját, melynek 20 éven át titkára volt, azóta elnöke.

1990-ben elvállalta a soproni egyetemen a Társult Magánerdő Gazdálkodás c. fakultációs tárgy gondozását.

1981-től számos publikációja jelent meg az Erdő, majd a jogutód Erdészeti Lapok c. szaklapban, ez utóbbinál két cikluson át a Szerkesztő Bizottság tagja is volt. GY-M-S megyei idegenforgalmi kiadványokba ökoturisztikai cikkeket írt. Több erdészeti szakmai anyag, kiadvány társszerzője.

Munkásságát 1996-ban Pro Natura Emlékplakettel és 2008-ban Bedő Albert Emlékéremmel ismerték el.

Csanády László okleveles erdőmérnök

(Budapest, 1941. február 1.)

Címe: 9028 Győr, Páva u. 49/B.

Oklevél száma: 2/1965.

Kelte: 1965. június 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-1968. között a Tolna megyei Állami Erdőgazdaság Pári erdészeténél dolgozott fahasználati műszaki vezetőként.

1968-1971. között a KPM Közúti Igazgatóság BAZ megyei Miskolci Központjában dolgozott forgalomtechnikai és útépités-előkészítői munkakörben.

1971-1981. között a Miskolci I. ker. Tanács műszaki osztályán volt előadó mélyépítési (részben magasépítési) munkakörben. Munkája nagy részét az út és parképítések engedélyezése tette ki.

A Tanácsszervezet átalakulását követően munkáját 1981-1991. között az egyesített műszaki osztályon végezte főelőadóként.

1991-ben megalakult a Miskolci önkormányzatnál a Befektetési és Vagyongazdálkodási Osztály és munkáját a megalakulás óta ott folytatta - először főtanácsosként, majd vezető-szakkftanácsosként - egészen 2002-ben bekövetkezett nyugdíjba vonulásáig.

Munkája elismeréseként 1994-ben a Vízügy Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta az 1994-es Sajó-árvízi védekezési munkájáért.

Dr. Dobroszláv Lajos okleveles erdőmérnök

(Felsőgalla, 1941. május 26.)

Címe: 2890 Tata, Dobroszláv Lajos u. 20.

Oklevél száma: 8/1965.

Kelte: 1965. június 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg.

1965-1977 között a Vértesi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál (Tatabánya) műszaki vezető, központi fahasználati előadó, műszaki fejlesztési előadó, erdészetvezető beosztásban dolgozott.

1977-1991 között az Országos Vetőmag és Szaporító anyag Felügyelőségnél (később Mezőgazdasági Minősítő Intézetnél) 5 megye erdészeti és díszfaiskolai felügyelője, (Székesfehérvár központtal) majd főosztályvezető helyettes (Budapest).

Közben: 1984-ben Fatermesztési Szakmérnöki oklevelet szerzett

1984-ben Műszaki Doktor Oklevelet szerzett (Sopron)

1991-1992-ben a Budapesti Erdőfelügyelőség tatabányai osztályvezetője.

1992-2001 között a Vértesi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság vezérigazgatója. (Tatabánya).

Exner Béla okleveles erdőmérnök

(Budapest, 1941. február 16.)

Címe: 8360 Keszthely, Lipp Vilmos köz 2/D.

Oklevél száma: 11/1965.

Kelte: 1965. június 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1959-60. Sárvári Állami Erdőgazdaságnál erdőápoló

1960-65. az Erdészeti és Faipari Egyetem hallgatója, 1965-ben diplomát szerez.

1965-67. a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál műszaki vezető.

1967-71. a Kisbalatoni és Közép-zalai Vízitársulat önálló tervezője.

1971-72. a Vindornyamenti TSZ építésvezetője. Közben a Budapesti Műszaki Egyetemen tanul, és 1972-ben vízépítési műtárgyépítő szakmérnöki diplomát szerez.

1972-83. a Keszthelyi Járási Hivatal műszaki osztályvezetője.

1983-86. Algériában mezőgazdasági szakértő.

1986-89. a Vindornyamenti TSZ Erdészeti ágazatvezetője.

1989-től erdő és építőmérnöki vállalkozása van.

2001-től nyugdíjas.

Mind eközben több vizsgaköteles tanfolyamon képezi magát, valamint angol és francia nyelvtanfolyamot végez.

1972-től építési tervező és igazságügyi műszaki szakértő.

Golovics Menyhért okleveles erdőmérnök

(Kecskemét, 1941. december 21.)

Címe: 6000 Kecskemét, Ipoly u. 7. fsz.2.

Oklevél száma: 9/1965.

Kelte: 1965. június 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Egyetemi évei alatt ösztöndíj-szerződést kötött a Kiskunsági Állami Erdőgazdasággal, így 1965. augusztus 1-vel erdőmérnök gyakornokként munkaviszonyt létesített a Gazdaságnál.

Az akkori rendelkezések értelmében egy évig erdőrendezési munkát kellett végeznie, majd szállítási előadói beosztásban dolgozott.

1968. március 1-től pedig a Központban gépesítési előadói munkakört látott el, 1975. február 28-ig.

1975. március 1-től egyéni problémái miatt munkahelyet változtatott, a Megyei Földhivatal állományába került.

1981. március 1-vel tért vissza az Erdőgazdasághoz, fagazdasági osztályvezető-helyettesként, majd belső átszervezés következtében a 1992. január 1-től létrehozott Kereskedelmi Iroda megbízott irodavezetője, 1994. január 1-től pedig kereskedelmi irodavezető-helyettese.

Munkakörével kapcsolatban több tanfolyamon, továbbképzésen vett részt. 1985-ben a Magyar Szabványügyi Hivatal által szervezett szabványalkalmazói tanfolyamot, 1992-ben a Magyar Gazdasági Kamara által szervezett középfokú külkereskedelmi ismeretek tanfolyamot végezte el.

Hosszú munkaviszonya alatt sokszor részesült jutalomban, 4 ízben Kiváló Dolgozó kitüntetésben.

Gyürky János okleveles erdőmérnök

(Nagyoroszi, 1942. február 2.)

Címe: 2660 Balassagyarmat, Ady Endre u. 7.

Oklevél száma: 12/1965.

Kelte: 1965. június 21.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965. augusztus 1. állt munkába a Cserhádi Állami Erdőgazdaságnál Balassagyarmaton, és innen ment nyugdíjba 2002. március 22-én. Kezdetben erdőrendező gyakornok volt. 1966-67-ben szakirányítási műszaki vezető a volt a Litkei Erdészetről. Majd 1967-68-ban fahasználati, közelítési, fogatgazdasági előadó a Központban. Közben tartalékos tiszti kiképzésen vett részt, tartalékos hadnagyi rangot kapott. 1968-72. között termőhely-feltárási, majd 1972-80-ig csemetetermelési előadó.

Közben 1976 februárjában erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

1980-89. között az erdőművelési osztály vezetője volt, majd 1992-ig annak helyettese. 1992-93. között erdő- és vadászatfelügyeleti osztályvezető. Utána 2 évig minőségügyi és környezetirányítási vezetőként tevékenykedett nyugdíjba vonulásáig.

1965-től az OEE, ezen belül az Erdőművelési és Erdővédelmi Szakosztály tagja. Egy ciklusban a (1998-2000) a Balassagyarmati HCS titkára.

1990-94. között Balassagyarmat város önkormányzati képviselője, 1994-2002. között Nógrád megye Közgyűlésének tagja és bizottsági elnöke. – Kezdeményezésére adományoztak „Nógrád megye Díszpolgára” címet Prof. Dr. Gál Jánosnak, Egyetemünk hosszú időszak alatt volt rektorának.

2003-ban Felsőszintű Erdő- és Kárérték-számítási Szaktanfolyamot végzett.

Halász Gábor okleveles erdőmérnök

(Poroszló, 1942. április 2.)

Címe: 2100 Gödöllő, Déryné u. 17.

Oklevél száma: 37/1965.

Kelte: 1965. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965. szeptember 1-én állt munkába az Országos Erdészeti Főigazgatóság (OEF) Mezőföldi Erdőgazdaságánál, de a munkát az OEF 1. sz. Erdőrendezőségénél, Budapesten vette fel.

1966. május 16-tól az OEF főigazgatója áthelyezte az az OEF 1. sz. Budapesti Erdőrendezőséghez, ahol beosztott erdőrendezőként dolgozott.

1968. január 16-tól – az erdőrendezés átszervezésével összefüggően – áthelyezték a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium (MÉM) Erdészeti Hivatal Szegedi Állami Erdőrendezőségéhez üzemtervezői munkakörbe. 1971. május 1-től megbízást kapott az Erdőrendezési Kirendeltség vezető-helyettesi feladatok ellátására. 1975. május 1-től a megalakított Termőhelyfeltárási Csoport vezetője.

1979. április 1.-vel az erdőrendezés újabb átszervezése során, a megalakult MÉM Erdőrendezési Szolgálat (ERSZ) Szegedi Üzemtervezési Irodájánál üzemtervező csoportvezetői megbízást kapott, és el kellett látnia a termőhelyfeltárási feladatokat is. 1979. december 1.-vel kinevezték az ERSZ Szegedi Üzemtervezési Iroda irodavezető-helyettesévé és egyben megbízták az irodavezetői teendők ellátásával, majd 1980. július 1.-vel kinevezték irodavezetőnek. 1982. március 15-i hatállyal az ERSZ főigazgatója áthelyezi az ERSZ Központ Üzemtervezési Osztályára főmunkatársnak, majd 1982. május 15-től kinevezi az osztály vezetőjének. 1986. augusztus 5.-vel kinevezik az ERSZ műszaki igazgatójának.

1989. november 1.-i hatállyal – pályázat útján – kinevezik az ERSZ főigazgatójának. 1997. január 1.-vel, az erdőrendezést ismét átszervezték, e naptól – szintén pályázat útján – az Állami Erdészeti Szolgálat főigazgatója.

1999.02.17-től ÁESZ főosztályvezető helyettes, oktatási és kutatás-fejlesztési tanácsadó.

2002.09.15. Áthelyezéssel a Nemzeti Földalapkezelő Szervezethez kerül elnökhelyettesnek.

2005.10.01.-től nyugdíjas.

1965-től tagja az OEE- nek, 1985-2010-ig az Erdőrendezési Szakosztály vezetője; 2010-2014. között Szeniorok Tanácsa titkára, 2014-től elnöke. Az OEE-ben jelentősebb feladatai: két alkalommal az Országos Választási Bizottság elnöke, a Díj Bizottság tagja.

Közben 1979-ben tájrendező és környezetvédő szakmérnöki oklevelet szerez.

1993-tól a Nagykovácsói Erdészeti és Faipari Rt. Felügyelő Bizottság tagja, 1998-2010-ig elnöke.

Szakmai tevékenységének elismeréseként – más kitüntetések mellett – megkapta a Kaán Károly Emlékérmét; a Pro Silva Hungariae díjat; a Pro Silvicultura, Natura et Venatoria Kari Dísztőr és Oklevelet; az Életfa Emlékérem bronz fokozatát.

Haller János okleveles erdőmérnök
(Brennbergbánya, 1927. március 30.)

Címe: 9400 Sopron, Cseresznye sor 5. fsz.2.

Oklevél száma: 101/1965.

Kelte: 1965. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét levelező hallgatóként 1965-ben szerezte meg.

Kétéves erdész gyakornoki szolgálat után az esztergomi majd a soproni szakiskolában végzett. Ezt követően a Soproni Városi Erdőgazdaság sopronkövesdi üzemegység vezetőjeként dolgozott. Átszervezés után a Tanulmányi Erdőgazdaság Síkvidéki erdészeténél kapott beosztást, mint műszaki vezető.

1959-től az Iváni Erdészet vezetője volt, ahonnan több évtizedes szolgálat után 1989-ben ment nyugdíjba.

Az Iván Erdészet fő tevékenysége az erdőművelés – telepítés, a fafeldolgozás és nem utolsósorban a vadgazdálkodás volt. A TSZ-ek megszűntével mintegy 1000 ha-ral bővült az erdészet területe, így a fő ágazat az erdőtelepítés lett.

Működése alatt az Iváni Erdészet adott lehetőséget és biztosította az egyetemi hallgatók részére a szakmai gyakorlat végzését.

Az 1984-ben alakult Soproni Erdész Faiparos Diákok Baráti Körének több cikluson át elnöke, majd örökös tiszteletbeli elnöke lett.

Munkásságát 1984-ben Eredményes Fásításért Emlékérmel és vadászati tevékenységét Hubertusz Kereszttel ismerték el.

Hámori Gábor okleveles erdőmérnök
(Budapest, 1942. március 27.)

Címe: 9400 Sopron, Rét u. 4.

Oklevél száma: 24/1965.

Kelte: 1965. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg.

1965-66. között az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság Zalaegerszeg szállítási előadójaként tevékenykedett.

1966-67. között a Zalai Erdőrendezőségénél Zalaegerszegen erdőtervező mérnökként tevékenykedett.

1967-75. között a Zala megyei Tervező Vállalat Zalaegerszegi irodájának tervezőmérnöke volt.

1975-91. között a GYŐRITERV Soproni Tervező Irodájának tervezőmérnöke, vezetőtervezőjeként munkálkodott.

1991-96. között ÖKOPARTNER Mérnöki Iroda tervezője volt Sopronban.

1996-2015. között az ÖKOPARTNER-SOPRON Mérnöki Iroda Bt. (Sopron) ügyvezető tervezőjeként tevékenykedik napjainkban is.

Zalában a főútfejlesztéstől a lakóterületi fejlesztésen keresztül a Zalakarosi termálfürdő fejlesztéséig igen sok minden, vagy Sopronban az Ibolya úti, az Arany János utcai és a Jereván lakópark tervezési munkáiban egyaránt részt vett. Sopronban és környékén kerékpárutak sokasága viseli keze nyomát Ágfalvától Fertődig. Közlekedési létesítmények (Frankenburg úti aluljáró, Füredi sétány, stb.) egyházi létesítmények (Szt. Imre templom, „Szürkék” Táncsics utcai temploma, stb.) vízrendezési tervek (Rák patak) környezetrendezési tervek (Hegykő Fő tér, Várhely Kelta Emlékpark, stb.) fűződnek nevéhez.

A Magyar Mérnöki Kamara alapító tagja (1999); a Közlekedéstudományi Egyesület tagja; a Castanea Környezetvédelmi Egyesület megalapítója és első elnöke (1992-2009.); a Soproni Városszépítő Egyesület tagja; a Magyar Hidrológiai Társulat tagja (1996-tól).

Tevékenységét a Páneurópai Piknik '89 Alapítvány „Civitas Fidelissima” díjával, 2009.-ben a Castanea Környezetvédelmi Egyesület „Sopronért Emlékérem” kitüntetésekkel ismerték el.

Hőgye Mihály okleveles erdőmérnök

(Kaposfő, 1942. március 10.)

Címe: 7561 Nagybajom, Zrínyi u. 9/A.

Oklevél száma: 35/1965.

Kelte: 1965. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg, majd a Kaposvári Erdőfelügyelőségre ment dolgozni, üzemterveket készített.

1967-ben a Zalacsányi Erdészethez ment erdőművelési műszaki vezetőnek, majd egy év után Nagybajomba költözött családjával és ott a Lenin MGTSZ erdészeti ágazatának vezetője lett. Itt dolgozott egészen nyugdíjazásáig. Tevékenysége a TSZ fűrészüzemének irányítására és lehetőség szerinti fejlesztésére is kiterjedt.

Büszkesége, hogy az üzem ma is működik, Gábor fia irányítja, aki Sopronban végzett faipari mérnök.

Huiber János Árpád okleveles erdőmérnök
(Komáromváros, 1941. március 1.)

Címe: 8400 Ajka, Ifjúság u. 11. 3/13..

Oklevél száma: 34/1965.

Kelte: 1965. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-1966. június 30-ig a Balatonfelvidéki Állami Erdőgazdaságnál (Veszprém) beosztott erdőmérnökként erdőrendezői munkát végzett.

1966. július 1-től 1972. július 31-ig a Bakonyánai, majd a Dudari Erdészetről gépesítési műszaki vezető.

1972. augusztus 1-től közös megegyezéssel az Ajkai Erdészetről gépesítési és szállítási, 1975-től fahasználati műszaki vezető. 1966-tól a Kab-hegyi Erdészet erdőgazdája. 1976-tól erdészettervező helyettes.

Legnagyobb elismerésnek azt tartja, hogy 2002-től 2004-ig (nyugdíjazásáig) a Veszprémi Erdőgazdaság a Hubertus Erdészeti Erdei Iskola beindításával és vezetésével bízta meg.

1966-tól az Országos Erdészeti Egyesület tagja és 2001-től az Erdei Iskola Szakosztály tagja is.

Kitüntetései: kétszer Kiváló Dolgozó, Kiváló Munkáért (1986), VERGA Rend arany fokozat (1999).

Karasz Emőke (Pászthory Antalné) okleveles erdőmérnök
(Makó, 1942. október 14.)

Címe: 9700 Szombathely, Sugár út 19. 1/8.

Oklevél száma: 28/1965.

Kelte: 1965. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-67. között Szombathelyen, az Országos Erdészeti Főigazgatóság 3. számú Erdőrendezőiségének alkalmazottja volt, műszaki ügyintéző II. beosztásban.

1967-től 1991-ig a szombathelyi székhelyű Vas Megyei Tervező Vállalatnál dolgozott, mint mélyépítő tervező, kerettervező és környezetvédelmi tervező,

Közben 1986-ban az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán tájrendező és környezetvédő szakmérnöki oklevelet szerzett.

1987-ben táj és kertépítészeti szakirányú építéstervezési, majd 1991-ben vízi létesítmény tervezői körben vezetőtervező jogosultságot szerzett.

1991-től 2002-ig – nyugdíjba vonulásáig – Szombathely Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalában, mint környezetvédelmi referens, a város környezetvédelmi ügyeit intézte és zöldterület fenntartási munkáit felügyelte.

Munkáját 1999-ben Szombathely Megyei Jogú Város Gothard Jenő díjjal, Vas Megye Közgyűlése Gayer Gyula Emlékplakett adományozásával ismerte el.

Kiss Károly okleveles erdőmérnök
(Kisvaszar, 1942. július 3.)

Címe: 7632 Pécs, Móra Ferenc u. 9.

Oklevél száma: 32/1965.

Kelte: 1965. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965. augusztus 1-én került a Mecseki Állami Erdőgazdaság ösztöndíjasaként a Sasréti Erdészethez, mint gyakornok. Majd 1966. február 1-én áthelyezték műszaki vezetői munkakörbe. 1966-68-ig magasépítési előadói feladatokat látott el.

1968. július 16-tól a Pécsváradi Erdészet szállítási és gépesítési műszaki vezetője, ahol 1970. január 1-től erdészetvezetői feladatok ellátásával bízták meg, 1975. március 1-ig.

Ezután a Szegedi Állami Erdőfelügyelőség Kecskeméti Erdőfelügyelőség alkalmazásában állt 1975. október 31-ig.

1975. november 1-től újra a Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság dolgozója lett, mint a Hetvehelyi Erdészet vezetője 1978-ig, majd 1990-ig, mint főmérnök dolgozott.

Ebben az időszakban fokozódik az ágazat nagyüzemi csemetetermelése, fakitermelése, új, nagyteljesítményű eszközök, gépek kerülnek az erdőgazdaságokhoz: vonszoló traktorok, forwarderek, Mobark, KSK, hidraulikus daruk, Timberjack Tip eszközök. Ezek szervizének és javítási technológiájának elsajátítása, fejlesztése és országos hálózatának kiépítése a főmérnöki feladatkörhöz tartozott.

Ide tartozott továbbá az az akkori időszak új fafeldolgozó üzemének építése és korszerűsítése (Szigetvári Bútorgyár, Vajszlói és Hetevényi Fűrészüzem).

1990. január 1. – 1996-ig vezérigazgató helyettesi feladata volt, majd 1998. augusztus 18-ig, nyugdíjazásáig vállalkozási igazgatóként tevékenykedett.

Munkássága alatt négyszer volt miniszteri és kiváló dolgozói kitüntetés. Ausztriában, ill. NSZK-ban rendszeresen részt vett az ágazattal kapcsolatos tanulmányúton, valamint továbbképzéseken.

OEE tag 1964 óta, rendezvényeire rendszeresen járt.

Nyugdíjasként, a volt hidraulikus munkatársaival 1988-2007. december 31-ig a NEOLIT Kft.-nél tevékenykedett az ágazatban és más szférában használatos szállító és rakodó egységek összeépítésével, javításával, beszerzésével és vizsgáztatásával.

Kléber Géza erdőmérnök
(Budapest, 1937. Június 6..)

Címe: 1077 Budapest, Király u. 57. 2/2.

Oklevél száma: 109/1965.

Kelte: 1965. december 15..

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően szakmai tevékenységét kizárólagosan a földmérés, általánosabban a földügyi igazgatás területén végezte. Az 1967. évi átszervezésig az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal, Fejér megyei Felügyelőségén, majd azt követően a Fejér megyei

Földhivatalban dolgozott megyei szakfelügyelőként. Munkáját a megyei székhelyű, sajátos célú munkálatokat végző szervezetek szakmai tevékenységének koordinálása, továbbá a földmérési alaptérképek készítésével kapcsolatos hatósági feladatok ellátása volt.

1973-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelet szerzett. 1975-1977. években a Földmérési Intézet Szakfelügyeleti osztályát vezette. Az osztály feladatát az országos tevékenységi körrel rendelkező, budapesti központú vállalatok geodéziai részlegeinek szakfelügyelete képezte.

1977-1990. között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium, Országos Földügyi és Térképészeti Hivatala, Földmérési Főosztályán főmunkatársként dolgozott. Feladatköre a vállalat felügyeleti, illetve a földmérési állami alapfeladatok körébe tartozó témákra terjedt ki. Jelentőségében kiemelkedett az állami alapfeladatok végrehajtásának rövid és hosszú távú ütemezésére és a kapcsolódó költségigények tervezésére vonatkozó - döntést alapozó - előkészítő tevékenység, továbbá a területi földhivatalok szakmai felügyelete.

1990-től nyugállományba vonulásáig (1997) a Fővárosi Földhivatal vezetője volt.

Vezetésével, illetve irányításával történt meg az ingatlan-nyilvántartás számítógépre történő vitele, továbbá a fővárosi digitális földmérési alaptérképek számítógépes nyilvántartásának megalapozása és bevezetése. A szervezetszerű feladatok mellett pedig az előzőekhez szükséges földhivatali feltételek ellátása.

Kovács Gábor okleveles erdőmérnök
(Szeged, 1941. november 3.)

Címe: 4431 Nyíregyháza, Farkas u. 8.

Oklevél száma: 26/1965.

Kelte: 1965. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965-ben erdőmérnöki pályáját a Nyírségi Állami Erdőgazdaságnál kezdte, a Debreceni Erdőrendezőszéknél gyakornokként. Egy éves üzemtervezői tevékenység után a Nyírbélteki-, majd a Nyíregyházi Erdészethél volt műszaki vezető.

1969-től a Felső-Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságnál különböző vízügyi szakágazati mérnöki munkakörökben dolgozott. Eközben a Budapesti Műszaki Egyetemen vízgazdálkodási szakmérnöki képesítést szerzett. 1979-ben kinevezték a Nyíregyházi Szakmérnökség vezetőjének.

1983-ban a Debreceni Erdőfelügyelőség Szabolcs-Szatmár megyei osztály vezetője lett. Emellett mérnöki gazdasági munkaközösséget szervezett és vezetett, számos környezet- és természetvédelmet-, mezőgazdasági öntözést érintő mérnöki munkában vett részt.

1993-ban pályázat útján került a Felsőtiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság élére. A vállalat az ő irányításával alakult részvénytársasággá. A Nyírerdő Nyírségi Erdészeti Rt. vezérigazgatójaként vonult nyugdíjba.

Nyugdíjasként erdészeti szakértői munkát folytatott, és egy önkormányzati tulajdonú társaság felügyelőbizottságának elnöki teendőit látta el.

Számos erdősítési-, fásítási közösségi munka kezdeményezője, tervezője és kivitelezője volt. A Debreceni Akadémiai Bizottság munkájában annak megalakulásától mintegy három évtizeden át

vett részt. A Debreceni Egyetemen meghívott előadóként 15 éven keresztül oktatott erdészeti tárgyakat.

Publikációi jelentek meg a hazai vízügyi- és erdészeti szaksajtóban, résztvevője és előadója volt több hazai és külföldi konferenciának. Az OEE Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei csoportjának titkára, majd elnöke volt. Nyolc évig képviselte a régiót az OEE Díjbizottságában.

Fontosabb kitüntetései, elismerései: Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2004.), címzetes egyetemi tanár (2015.), Bedő Albert Emlékérem (2012.), Alföldi Erdőkért Emlékérem (2004.), Ember az Erdőkért Emlékérem (2003.), Nyíregyházi Főiskola Bessenyei Emlékérme (1999.), ERTI Centenárium Vadas Jenő Emlékérme (1998.).

Kulacsy Zoltán okleveles erdőmérnök
(Munkács, 1940. december 28.)

Címe: 9700 Sopron, Lővér krt. 83. 3/13.

Oklevél száma: 117/1965.

Kelte: 1965. december 15.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az egyetem elvégzése után a Magasbakonyi Állami Erdőgazdaság Erdőfelügyelőségéhez került, mint gyakornok. Fél év után kinevezték a Bakonybéli Erdészet fahasználati műszaki vezetőjévé, ahol 1968 októberéig teljesített szolgálatot.

Ekkor áthelyezéssel a Győri Útépítő Vállalat Soproni Főépítés-vezetőségéhez került műszaki vezetőnek, mely cégnél (illetve jogutódjainál) nyugdíjazásáig dolgozott.

1970-től a pinnyei aszfaltkeverő telep építésvezető-helyettese, 1977-től a keverőtelep és aszfaltbedolgozás építésvezetője. Aszfaltburkolat felújítási program keretén belül a 84., 85., 86. sz. főutak, valamint a csatlakozó mellékutak burkolat-megerősítési munkáit irányította. Határátkelő aszfaltburkolatainak felújítása, ill. új határátkelő építése (Fertőd-Pomogyi határátkelő).

Erdőgazdasági utak burkolat felújítása, Hidegvíz-völgy, Végfordulat, Vadkanárok, Récényi út. Új erdőgazdasági út építése: a Soproni-hegyvidéken a Récényi utat a Brennbergi úttal összekötő Panoráma út kialakítása.

Egyéb építési munkák: MOL üzemanyag töltőállomás építése (84.sz út határkilépő, ill. új kutak építése Szlovákiában,) Soproni AGIP kút építése. Soproni Erzsébet kórház felújítása során útépítési, csatornázási és kerítés-építési munkák tervezését és irányítását végezte. GYSEV kamion-parkoló kialakítását, valamint az összekötő utak építését irányította.

1997-ben vonult nyugállományba.

Nyugdíjasként egy Kft-ben 2009-ig dolgozott, ahol építési munkák előkészítése, árajánlat, költségvetés, számlák készítése, munkák felügyelete volt a feladata.

Malgay Viktor okleveles erdőmérnök
(Szolnok, 1942. március 19.)

Címe: 7570 Barcs, Deák Ferenc u. 16.

Oklevél száma: 48/1965.

Kelte: 1965. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965-66. az 1. sz. Erdőrendezősnél (Budapest) erdőrendező.

1966-68. Szolnok megyei Állami Erdőgazdaság Kisújszállási Erdészeténél fásítási műszaki vezetőként, alföldfásítási feladatokat lát el.

1968-70. Szolnok megyei Állami Erdőgazdaság Központjában, majd a jogutód Nagykunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Központjában műszaki fejlesztési előadó-csoportvezető.

1971-74. Nagykunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Műszaki Erdészetének erdészvezetője.

1975-2005. között az Erdészeti Szakmunkásképző Iskola (Barcs-Középrigóc) mérnök-tanáraként szakmunkás és erdész technikus tanulók generációinak képzésében vesz részt, elsősorban műszaki jellegű tárgyak tanításával. Az iskolavezetés igényei szerint vezető beosztásokat is vállal (igazgatóhelyettes, gyakorlati oktatásvezető). A tanári munka megtartása mellett 1982-1988 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Szakoktatási Főosztály erdészeti középfokú oktatás (szakmunkás-, technikusképzés) országos hatáskörű szakfelügyelőjeként tevékenykedik.

Pedagógiai dokumentumok, mint „Tantervek”, az erdész technikus vizsgák, tanulmányi versenyek központi írásbeli feladatainak kidolgozásában dolgozik évtizedekig.

Munkásságát több alkalommal is elismerik: „Erdészeti kiváló dolgozója”, „Kiváló dolgozó”, „Elnöki elismerő oklevelek”, „Pedagógus Szolgálati Emlékérem”.

Majer Ilona okleveles erdőmérnök

(Hont, 1941. december 13.)

Címe: 1172 Budapest, XIX. utca 7.

Oklevél száma: 33/1965.

Kelte: 1965. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-1968. között a Pilisi Állami Erdőgazdaság (Esztergom) dolgozott gyakornok, tervelőadó, beruházási előadó munkakörben.

1978-ban okleveles tájrendező és környezetvédő mérnöki szakképesítést szerzett Sopronban az Erdészeti és Faipari Egyetemen (száma: 5/1978.)

1983-ban okleveles erdészeti szakmérnök képesítést kapott ugyancsak Sopronban (száma: 12/1983.).

1968-1992. között a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál (Tatabánya) dolgozott, mint munkaügyi előadó, tervelőadó, terv- és munkaügyi csoportvezető, közigazgatási osztályvezető, erdészeti szakfelügyelő (szakmai és közigazgatási vonalon), megbízott gazdasági igazgatóhelyettes, igazgató.

1993-tól nyugdíjas.

1994-1997. között Trans-Cement és Gépipari Kft. (Tatabánya) ügyvezető igazgatója.

Többször kapott Kiváló Dolgozói kitüntetést.

Részt vett az OEE egyesületi munkájában, (1972-92) szakmai bizottságokban, továbbképzésekben, a MEDOSZ Erdészeti Szakosztály és a Közigazgatási Bizottság tagja (1975-1992).

Dr. Marosvölgyi Béla okleveles erdőmérnök
(Sátoraljaújhely, 1942. szeptember 18.)

Címe: 9495 Kópháza, Temető u. 56.

Oklevél száma: 53/1965.

Kelte: 1965. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-80. időszakban az Erdészeti és Faipari Egyetem (EFE) dolgozója egyetemi tanársegéd- és adjunktus beosztásban. 1974-ben doktori címet szerzett. 1980-83 időszakban az MTA aspiránsa, munkahelye az Erdészeti Tudományos Intézet, ill. az EFE. Kandidátusi disszertációját 1986-ban védte, és lett a műszaki tudomány (gépészet/kohászat) kandidátusa.

Az MTA TMB-hez 1990-ben nyújtotta be disszertációját, és azt 1994-ben eredményesen védte. Ekkor a tudomány doktora (mezőgazdaság) tudományos fokozatot nyerte el. Még ebben az évben habilitált, és Dr. habil doktori címet is szerzett az EFE-n, majd kapott egyetemi tanári kinevezést. Egyetemi tanárként a jogutód Nyugat-magyarországi Egyetemen nyugdíjazásáig (2007) dolgozott. Ezt követően Professor Emeritus címet kapott, és ennek birtokában jelenleg is részt vesz az egyetemi oktatásban, ill. a Doktori Iskolák tevékenységében. Korábban 8, jelenleg 3 doktori tárgyat hirdet meg.

Az Egyetemen dékánhelyettes, megbízott dékán, osztályvezető, majd az általa alapított energetikai tanszéken tanszékvezető volt, annak megszűnéséig. Részes volt a Környezettudományi doktori Iskola megalapításának, jelenleg is tagja a Doktori Tanácsnak.

Alapító (2005) tagja volt a NYME Kooperációs Kutató Központjának, és abban létrejöttétől kezdve (jelenleg is) az Ökoenergetikai Kutatási főirány vezetője.

Tudományos munkáját jellemzi, hogy: az MTA doktorképzése keretében 12 doktorandusz tudományos témavezetője (ebből 6 minősítést szerzett), 11 könyv/könyvrészlet, 8 egyetemi jegyzet/fejezet szerzője. Publikációinak száma 200 fölötti. Több kapcsolódó tudományterületen és képzési helyen (Auburn-i Egyetem USA, Mosonmagyaróvár, Piliscsaba, stb) szerzett ismereteket hasznosítva szakértő/szaktanácsadó tevékenységet is folytat. Energianövény-nemesítési munka eredményeként két elismert fajta résztulajdonosa.

Az MTA Erdészeti Bizottságának tagja, több hazai és nemzetközi szervezetben tag.

Szakmai tevékenységét Gábor Dénes Innovációs Díjjal ismerték el.

Marschall Tamás okleveles erdőmérnök
(Sántos, 1942. október 2.)

Címe: 8430 Bakonyszentkirály, Kossuth u. 21.

Oklevél száma: 51/1965.

Kelte: 1965. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1960-ban felvételt nyert az Erdőmérnöki Főiskola erdőmérnöki szakára, ahol a jogutód intézményben 1965-ben végzett. Munkába állásától a nyugdíjazásáig mindvégig az erdőgazdálkodás és az erdészeti szakigazgatás különbözőterületein dolgozott:

1965.08.01.-1968.03.31. Észak-somogyi EG erdőmérnök gyakornok, majd fásítási előadó
1968.04.01.-1968.11.30. Kaposvári Erdőrendezőség fásítási felügyelő
1968.12.01.-1975.03.31. É.S.EG majd Somogyi EFAG erdészetvezető
1975.04.01.- 1979.03.31. Szegedi Erdőrendezőség felügyelőségvezető
1979.04.01.-1983.08.31. Kecskeméti Erdőfelügyelőség igazgatóhelyettes
1983.09.01.-1993-11.31. Budapesti erdőfelügyelőség igazgatóhelyettes
1993.12.01.-1997.04.30. FM. Erdőrendezési Szolgálat főtanácsos
1997.05.01.-2001.03.31. Állami Erdészeti Szolgálat erdőfelügyeleti osztályvezető
2001.04.01.-2005.04.02. Állami Erdészeti Szolgálat erdőfelügyeleti kontrolling

A közszolgálati jogviszony megszüntetése óta (2005.04.02.) óta nyugdíjas.

Szerencsésnek tartja, hogy olyan első munkahelyen kezdhetett, ahol a feladatok kiadása a munkafeltételek biztosításával és folyamatos – idejében történő ellenőrzéssel párosult, ahol elvárták, hogy mindezekről az „új-friss szem” oldaláról véleménye is legyen a kezdőnek. Később változatos munkahelyek – munkakörök során igyekezett a kezdő szakemberekkel való törődésre.

1980-ban vadgazdálkodási szakmérnöki oklevelet szerzett, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen.

1993-94-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen Erdőérték és kárérték számítási tanfolyamot végzett.

Munkái közül emlékezetesnek tartja: a Balaton déli oldalán létesített campingek fásítási kivitelezésének irányítását (1966-68) és az Erdőgazdasági Erdészeti Rt.-k erdővagyon értékelési munkáiban való részvételét.

Az OEE-nek 1963. óta tagja. Részt vett a Vadgazdálkodási és az Erdőrendezési Szakosztályok munkájában, 1994-től egy ciklusban ERSZ Helyi Csoport titkára.

1975-84. között Bács-Kiskun megyei MAVOSZ IB vadászmestere.

1996-2000. között SEFAG Rt. Felügyelő Bizottság tagja, majd elnöke.

Munkásságát többek között Erdészet Kiváló Dolgozója (1978), MAVOSZ Jubileumi Aranyérem (1981) kitüntetéssel ismerték el.

Martini György okleveles erdőmérnök

(Baja, 1941. június 6.)

Címe: 7691 Pécs, Parcsin u. 101.

Oklevél száma: 120/1965.

Kelte: 1965. december 15.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg.

1965-68. között a Mecseki Állami Erdőgazdaság Alsókövesdi erdészet műszaki vezetőjeként dolgozott.

1968-69. között a Dél-Dunántúli VÍZIG-en felmérő és tervezőmérnök

1969-75. között a Dél-Dunántúli VÍZIG Mohácsi Szakmérnökség vezetője

1975-80. között a Dél-Dunántúli VÍZIG Barcsi Szakmérnökség vezetője

1980-85. között az Egyházaskozári „Haladás” MGTSz Erdészeti és Faipari ágazatvezetője
1985-2001. között az Állami Erdészeti Szolgálat Pécsi Igazgatóságán erdőtervező volt.
2001-ben nyugdíjba vonult.

Mastalir Ernő okleveles erdőmérnök
(Győr, 1942. március 19.)

Címe: 9400 Sopron, Erzsébet u. 7. 2.lph.2/5.

Oklevél száma: 49/1965.

Kelte: 1965. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-en kapta meg.

Szolgálati helyei:

1965: Keszthelyi Állami Erdőgazdaság – gyakornok

1966: Keszthelyi Erdészet – fahasználati műszaki vezető

1967: Dózsa Népe TSz. Lövő – erdészeti és építőipari ágazatvezető

1970: Dózsa TSz. Sopron – erdészeti és építőipari ágazatvezető

1972: Szamuelyi Tibor TSz. Nagylózs - erdészeti és építőipari ágazatvezető

1979: Április 4. TSz. Hegykő erdészeti, építőipari és bányászati ágazatvezető

1986: Soproni Állami Gazdaság – szolgáltató és bányászati ágazatvezető

1993: DIABER International Kft. Sopron – építésvezető, műszaki bontások

2001: nyugállományba vonulás.

Dr. Mátrabérci Sándor okleveles erdőmérnök
(Munkács, 1942. január 6.)

Címe: 8800 Nagykanizsa, Táncsics tér 14/A.

Oklevél száma: 54/1965.

Kelte: 1965. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. OEF utasításra egy évig az Erdőrendezésnél kezdte, ahol a termelőszövetkezeti erdők (facsoportok, fasorok, védőfásítások) nagyvonalú erdőtervezését végezte. Az év eltelte után, mint a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság ösztöndíjasa a Kiskomáromi Erdészetnél, majd Nagykanizsán a Műszaki Erdészetnél volt műszaki vezető.

1970-től a Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság központjának műszaki osztályára helyezték. Az osztályon gépesítési előadóként aktívan közreműködött az évtizedre jellemző művelési gépesítés megvalósításában.

Munkakörének nívós ellátását segíti az 1970-ben szerzett mezőgazdasági gépészmérnöki diplomája. A napi gyakorlati munkakör ellátása mellett gépeket (tuskókiemelő, tekercsbe iskolázó, gépkocsi-felépítmény) hozott létre, gép összeépítéseket (traktorra szerelt hidraulikus daruk, kis forwarder, traktoros daruprocessor, frontcsörlős markolós közelítő traktor) tervezett és valósított meg.

Pályájának fő műve a letenyei furnérüzem, mint zöldmezős beruházás tervezési, kivitelezési munkáinak irányítása 1988-89-ben.

Közben 1988-ban doktori címet szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

1990-től a Gazdaság műszaki Igazgatója lett. E munkakörében a privatizáció és az ipari, szolgáltató Kft-k létrehozása a fő feladata.

Két év múlva átmenetileg a Letenyei erdészethez került, majd 1994. január 1-től a Bajcsai Erdészet igazgatói teendőit látta el. 2002-ben vonult

Az OEE-nek 1966, a Gépesítési Szakosztálynak 1968 óta tagja.

Munkásságát több vállalati, egy MÉM, valamint egy Ipari miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

2002-ben megkapta a Kaán Károly Emlékérmet.

A Mezőgazdasági Könyvkiadó megbízásából Géptan I.-II.-III. középiskolai tankönyveket írt, melyek több kiadásban is megjelentek.

Szakmai lapjainkban (Erdő, Erdészeti Lapok) egy tucatnyi cikket publikált.

Mogyorósi József okleveles erdőmérnök

(Bakonyoszlop, 1942. március 9.)

Címe: 8360 Keszthely, Meggyfa u. 20.

Oklevél száma: 52/1965.

Kelte: 1965. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az államerdészeti szolgálatot 1965-ben kezdte meg a Magas-bakonyi Áll. Erdőgazdaságnál. Erdőrendezési gyakornok, ezután erdőművelési előadó volt 1970-ig, majd a jogutód Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság és jogutódjai alkalmazottja, különböző munkaterületeken.

Beosztások: 1978-ig fahasználati technológus, 1978-83 erdészeti technológus, 1983 koordinációs osztályvezető (Faapríték Termelési Társaság). 1984-88 fejlesztési osztályvezető, 1989-99 beruházási osztályvezető-helyettes, fahasználati osztályvezető-helyettes, műszaki tanácsadó és reklám referens. 1999-től nyugdíjazásáig erdőgazdálkodási osztályvezető-helyettes.

Szakmai munkássága: 1970-től a fakitermelés és faanyag mozgatás gépesítésével és technológiai fejlesztésével foglalkozik. Országosan úttörő munkát végez az erdei apríték termelés gyakorlati bevezetésében. Konstruktőrként gépeket, faipari faanyag mozgató szállítópályákat, erdőművelési és faanyag közelítési célgépet, apríték rosta telepet stb. tervez és kivitelezését bonyolítja.

1960-tól OEE tag, az 1970-es évektől az OEE Gépesítési Szakosztályának aktív tagja. Az erdészeti szakiskolák részére a faanyagmozgatásról tankönyvet ír. Több erdészeti tudományos konferencián tart előadást az erdészeti gép és technológia fejlesztéséről, amelyek egy része a szakirodalomban is megjelenik. Kettő céges referencia film és erdészeti témájú videofilmek szövegírójaként, szaktanácsadójaként – hasznosítva PR. ismereteit – közreműködött az erdőgazdálkodás népszerűsítésében. Felőttképzés (fakitermelő szakmunkás tanfolyamok) oktatója, kb. húsz évig a gazdaság (BEFAG) szakszervezeti munkavédelmi felügyelője volt.

Nyugdíjasként társszerzője volt a 2010-ben megjelent „A Bakonyerdő története” című könyvnek egyes fejezetek megírásával, számos melléklet összeállításával. A több mint három évtized szakmai munkája során készített fotóiból kb. 40-45 db látható a könyvben illusztrációként.

Kitüntetései: 1974. és 1979. Kiváló Dolgozó, 2002. OEE elismerő oklevél, 2012. Vidékfejlesztési Minisztertől Életfa Emlékplakett bronz fokozat.

Molnár László okleveles erdőmérnök
(Palánka, 1941. május 21.)

Címe: D-78176 Blumberg, Gartenstrasse 25./Deutschland

Oklevél száma: 50/1965.

Kelte: 1965. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Végzését követően 1965 augusztusában elutazott az NSZK-ba. Leszármazására alapozottan (anyanyelve Német) 1965. szept. elején német személyigazolványt (Personalausweis) kapott. A német állampolgárság végleges odaítélése 1966. febr. 10.-én történt meg.

1965. szeptember 14.-től 1968. december 31.-ig a Teves - Thompson & Co. GmbH blumbergi üzemének üzemesszükséglet tervező irodájában volt alkalmazott, ahol rövid alkatrésztervezői tevékenység után szerszám- és géptervezőként dolgozott. Átala tervezett új lapkás szerszám évi 20.000,- márka megtakarítást hozott a vállalatnak.

1969-1987. között a Georg Fischer Aktiengesellschaft Schaffhause, Svájc, alkalmazottja. 1969 – 76-ig számítógépek alkalmazását megalapozó munkafolyamat-szervező az anyag- és termékgazdálkodás, a költség- és pénzügyi könyvelés, az értékesítés, a vállalattervezés és irányítás (Controlling) területén. Közben 1972-73-ban üzemgazdász szervezővé képezte tovább magát. 1977-ben a vállalat tervezési és irányítási rendszerét dolgozta át javaslatainak megfelelően és vezette be 32 termékágazatra kötelezően. 1978-1984. között a vállalat kutató és fejlesztő főosztályán a gazdasági koordinációért felelős osztályvezető volt. Egy projekt-ellemőrzési rendszert dolgozott ki, vezetett be és ismertetett el a német adóhatóságok által is, az államhatárokat átkelő költségelszámolás biztosítása érdekében. 1985-1987. között öntödei üzemek létesítésének lebonyolításában működött közre (NSZK és USA).

Mindeközben 1977-83-ig Schaffhauser Technikerschule für Berufstätige, megbízott szervezőtan oktatója. 1980-87-ig Kantonsschule Schaffhausen: megbízott piactudomány ismertetője. 1978-84-ig Eidgenössische Technische Hochschule Zürich: doktorandusz hallgatójaként közreműködik a svájci erdészeti üzemek információs rendszerének kidolgozásában. 1979-1983. között a Schmittheiny Stiftung Zürich szakoktatója.

1989. és 1993. között a Fürstlich Fürstenbergische Gesamtverwaltung, Donaueschingen nemesi ház örökösének személyes előadója, irodájának vezetője és a vagyonkezelő anyavállalat ellenőrző és irányító bizottságának (Verwaltungsrat) titkára.

1998-2006. között a Lurdy-Csoport Budapest német tulajdonosának német tanácsadója, majd három hónap után vezér-igazgatója és a leányvállalatok ügyvezetője, általános, egyszemélyű rendelkezési joggal. Szakmai tevékenysége legértékesebb elismerésének a magyar munkatársak által nyugdíjba léptekor kifejezett köszönetét tekinti.

Minden munkaköréből saját elhatározása alapján távozott és lépett tovább.

Nádor József okleveles erdőmérnök
(Budapest, 1940. október 24.)

Címe: 4225 Debrecen, Telek u. 43.

Oklevél száma: 113/1965.

Kelte: 1965. december 15.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-80 között a Debreceni Erdőrendezőségénél erdőtervezőként, majd csoportvezetőként dolgozott.

1980-90. között erdészeti, természetvédelmi szakfelügyelő (az utolsó időszakban vadászati felügyelő is) a Hajdú-Bihar megyei Mezőgazdasági Osztályon.

1990-98. között erdőfelügyelő a Debreceni Erdőfelügyelőségen.

1998-2003. között vadászati-halászati osztályvezető a Hajdú-Bihar megyei Földművelésügyi Hivatalnál.

Közben 1977. évben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki oklevelet szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán.

1998-ban a Debreceni Agrártudományi Egyetemen címzetes egyetemi docens lett.

Jelenleg erdőgazdálkodó, továbbá erdészeti szakirányítói és erdészeti szakértői tevékenységet végez.

Németh Gábor okleveles erdőmérnök
(Budapest, 1942. február 9.)

Címe: 2100 Gödöllő, Csemetekert 6.

Oklevél száma: 55/1965.

Kelte: 1965. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Egyetemi tanulmányait 1960-ban kezdte az Erdőmérnöki Főiskolán. Erdőmérnöki oklevelet 1965-ben szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki karán.

1965-ben a Gödöllői Állami Erdőgazdaságnál gyakornokként kezdett dolgozni, majd műszaki vezetői és üzemgazdasági előadói munkakört töltött be.

1968-1970-ig a HM Erdészeti Főosztálynál műszaki vezető volt.

1970- 1974-ig a Gödöllői Állami Erdő- és Vadgazdaságnál erdészettervezető, majd 1974-1981-ig a HM Területi Gazdálkodási Főosztályon erdészeti főfelügyelő beosztásban dolgozott. Ezt követően 1985-ig a Budapesti Erdőfelügyelőség körzeti kihelyezett osztályának volt a vezetője.

1985-től a Budavideki Állami Erdő- és Vadgazdaság – majd jogutódja, a Pilisi Parkerdő Zrt. – Gödöllői Erdészetének erdészettervezője volt nyugdíjba vonulásáig.

Nyugdíjasként szakirányítói, szakértői tevékenységet folytatott, három évig a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet alkalmazásában állt.

Munkahelyét minden alkalommal saját elhatározásból változtatta. Külön elismerésben nem részesült.

Palatitz Ferenc okleveles erdőmérnök
(Debrecen, 1942. július 1.)

Címe: 1204 Budapest, Eperjes u. 34. fsz.2.

Oklevél száma: 119/1965.

Kelte: 1965. december 15.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965. második félévében gyakornok az Eidgenössische Technische Hochschule Erdőművelési Tanszékén Zürichben.

1966-72. között a LIGNIMPEX Külkereskedelmi Vállalatnál mérnök – üzletkötő.

1972-77. között a Telki (Budavidéki) Állami Erdőgazdaságnál fűrészüzem vezető, főelőadó.

1977-80. között a HM Budapesti Erdő-, Vad- és Mezőgazdaságánál fahasználati előadó.

1980-96-ig a Veszprémi, majd 1996-2002. a Budapesti Erdőfelügyelőségen (Állami Erdészeti Szolgálat) erdőfelügyelő, főtanácsos a Budapesti Erdőgazdaság erdészeteinél, illetve a szakkezelésükben lévő katonai területeken.

Eközben 1992-93-ban a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán oktató a Mezőgazdasági Tanszéken.

2002-től nyugdíjas.

Vállalati belső használatra készült „Fűrészüzemek felépítése és működése”, valamint „Faanyagismeret” című tankönyvek szerzője.

A Faipari Tudományos Egyesület tagja 1966-72-ig.

Az OEE tagja 1972. óta, a Budapesti Erdőgazdaság helyi csoport küldötte 1999-től.

Pataký Károly okleveles erdőmérnök
(Nyíregyháza, 1942. június 5.)

Címe: 4002 Debrecen, Pacz tanya 13.

Oklevél száma: 56/1965.

Kelte: 1965. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg.

A Hajdúsági Állami Erdőgazdaságnál állt munkába 1965. július 12-én. Egy évi kötelező erőrendezősségi gyakorlat után a Bánki Erdészet erdőművelési műszaki vezetője lett.

Az erdőgazdaságok átszervezése után a jogutód Felső Tiszai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság (FEFAG) debreceni Parkerdészeténél az erdőművelési és közjóléti ágazat vezetője, majd 1984-től a Parkerdészet igazgatója lett. 1989-ben megválasztották a FEFAG vezérigazgatójának 1990. március 15-i hatállyal.

1994. október 15-én rokkantsági nyugdíjba vonult.

Megbízás alapján 1998-2004-ig a debreceni Panoráma erdőbirtokosság vezetője volt.

1988-2000-ig a Hajdú-Bihar megyei Vadászati Szövetség elnöke.

A vadgazdálkodási oktatásban és kutatásban végzett tevékenységéért a Debreceni Agrártudományi Egyetem 1992-ben címzetes egyetemi docensnek nevezte ki.

Munkásságát /főleg közjóléti tevékenységét/ vállalata és Debrecen városa – több kitüntetéssel és díszoklevéllel ismerték el.

Péterfia Balázs okleveles erdőmérnök
(Orosháza, 1941. január 12.)

Címe: 7900 Szigetvár, Radovan tér 8. 1/3.

Oklevél száma: 74/1965.

Kelte: 1965. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Végzés után, 1965-68. között a Mecseki Állami Erdőgazdaság Hetvehelyi Erdészetének műszaki vezetőjeként dolgozott.

1968-ban a Pécsi Közúti Igazgatóságnál helyezkedett el. Itt először műszaki vezetőként tevékenykedett, de később csoportvezetői, majd végül osztályvezetői rangot vívott ki magának. Ebben a beosztásban dolgozott 1992-ben történt nyugdíjba vonulásáig.

Plesovszki Mária (Steiner Józsefné) okleveles erdőmérnök
(Mezőberény, 1942. február 19.)

Címe: 3535 Miskolc, Erdész u. 3.

Oklevél száma: 69/1965.

Kelte: 1965. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965. szeptember 1-étől a Keletbükki Állami Erdőgazdaságnál gyakornok, majd területrendezési előadó.

1970-83-ig a jogutód Borsodi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság kereskedelmi osztályán dolgozott, mint előadó.

1983-92-ig a Miskolci Erdőfelügyelőségénél erdőfelügyelő.

1992-97-ig (nyugdíjba vonulásáig) a Bükki Nemzeti Park Igazgatóságánál erdészeti felügyelő.

Nyugdíjasként bekapcsolódott az OEE Erdészeti Erdei Iskola Szakosztályának munkájába és erdei iskolai foglalkozások, természetismereti versenyek, kirándulások szervezésével foglalkozott. Több évi önkéntes, egyesületi keretekben végzett munkát követően, 2011-15-ig részmunkaidőben az Északerdő Zrt.-nél az erdei iskoláztatással foglalkozó ifjúságnevelési előadó volt.

Tevékenységet Kaán Károly Emlékéremmel és Ember az Erdőért Emlékéremmel ismerték el.

Rónay Ferenc okleveles erdőmérnök
(Salánk, 1939. január 3.)

Címe: 3945 Sátoraljaújhely, Lőtér u. 4.

Oklevél száma: 118/1965.

Kelte: 1965. december 15.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965.08.01-től a Sárospataki Állami Erdőgazdaságnál volt állományban, de munkahelye az Állami Erdőrendezőség Sátoraljaújhelyi Kirendeltsége volt.

1966.05.16-tól az Erdőrendezőség állományába került. Munkája a Rendezőség felügyelete alá tartozó közbirtokossági erdők üzemterveinek elkészítése volt.

1967.02.01-vel a Sátoraljaújhelyi Városi Tanács Építési és Közlekedési Osztályán csoportvezetői beosztásba került. Feladata részben építéshatósági, részben a városfejlesztési feladatainak irányítására.

1968.01.01-től a Tervcsoport műszaki főmérnöke majd a Terv Osztály osztályvezetője lett. A Terv Osztály feladata a város területén megvalósuló fejlesztések, beruházások tervezése, megvalósításának műszaki, gazdasági irányítása, ellenőrzése. 1974. évben beiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karának Gazdaságmérnöki szakára. Tanulmányi feladatainak eleget téve 785/1976. számon Abszolutóriumot szerzett.

1983.05.16-tól a Sátoraljaújhelyi Művelődési Központ Igazgatójaként, feladata az intézmény rekonstrukciójának irányítása, ellenőrzése, majd a rekonstrukció befejezése után a tartalmi munka megtervezése, irányítása volt.

1992.07.01-től Az általa létrehozott Városi Televízió igazgatói feladatait látta el nyugdíjba vonulásáig.

A közművelődés területén végzett kiemelkedő munkáját a Művelődési és Közoktatási Miniszter elsők között 1990. augusztus 20-án Bessenyei György Emlékéremmel jutalmazta.

Schmotzer András okleveles erdőmérnök

(Kassa, 1941. május 2.)

Címe: 3300 Eger, Szarvas Gábor u. 2. 2/2.

Oklevél száma: 72/1965.

Kelte: 1965. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-68. között Vízgazdálkodási Társulatoknál dolgozott. /Pétervására, Eger, Mezőkövesd /

1968. április 16-tól a Nyugatbükki Erdőgazdaság Arlói Erdészeténél fahasználati műszaki vezető, 1969. július 1-től a Műszaki Erdészet mély-és magasépítési műszaki vezetője.

1970. június 1-től a Szilvásváradi Erdészet erdőművelési műszaki vezetője 1977. február 1-ig. 1977. februárjától az Erdőgazdaság csemetetermelési és növényvédelmi szakmérnöki tevékenységét végzi, melynek során megvalósul a káli csemetekert fejlesztése.

1978. augusztus 1-től az Erdőgazdaság Parádfürdői Erdészet vezetője 1984.március 31-ig.

1984-1988. között az Erdőgazdaság központjában főmérnökként az erdőművelési , fahasználati és fafeldolgozási ágazatokat irányítja.

1989-1990. között az Egri Erdőfelügyelőség Igazgatója.

1991-1999. között a Mátra – Nyugat-bükki Erdőgazdaság, majd az átalakult Egererdő Zrt. vezérigazgatója.

1999-től 2001-ig (nyugdíjazásáig) a Verpeléti Erdészet vezetője.
2001-2004 között a Heves Megyei Nemzeti Földalap munkatársa.
2001-től 2013-ig a Mátrafüredi Erdészeti Szakközépiskola gyakorlatvezető tanára.
2011-től a Szilvássváradi Erdészeti Múzeum (közgyűjtemény) vezetője, jelenleg is.
1962. óta az Országos Erdészeti Egyesület tagja. 1978-ban megalakul az Erdővédelmi Szakosztály, melynek titkára volt, majd elnöke.
1985-től az OEE elnökségi tagja, 1996-tól az egri Helyi Csoport titkára, majd elnöke, jelenleg is a helyi csoport képviselője. Több Vándorgyűlés szervezője: 1964, 1974, 1985. és 2003.
1990-1998. között az Országos Erdészeti Egyesület elnöke.
Szakmai és közösségi munkásságát Bedő Albert Emlékéremmel ismerték el 1989-ben.
2000-ben a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége ismerte el METESZ- Díjjal kiemelkedő szakmai tevékenységét.

Dr. Schneider Ildikó (Dr. Ráczné) okleveles erdőmérnök
(Szamossósmező, 1941. augusztus 14.)

Címe: 9400 Sopron, Király Jenő u. 2. fsz.3.

Oklevél száma: 70/1965.

Kelte: 1965. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Végzés után, 1965.08.01.-12.31. között a Faforgács Feldolgozó Vállalatnál (Sopron) kezdett, mint gyakornok. Majd 1966.01.01.-2003.12.31. az Erdészeti és Faipari Egyetemen és jogutódjainál (Sopron), mint gyakornok (1966), tanszéki önálló mechanikus (1967-68), mérnök (1969-74), tudományos segédmunkatárs (1975), tudományos munkatárs (1978-87), múzeumi csoportvezető (1988), múzeumigazgató (1989-2003, 1996-tól mint nyugdíjas) dolgozott.

1977-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen tájrendező és környezetvédő szakmérnöki oklevelet szerzett, 1982-ben műszaki doktor lett. 1984-87. között az Erdőmérnöki Kar Tanácsának tagja.

1 könyv társszerzője, 4 könyvrészlet, 26 szakvélemény, 60 tanulmány és cikk, 3 nyelvű múzeumi ismertető írója.

1960-tól az OEE tagja (Erdők a Közjóért Szakosztály (1976-87), Erdészettörténeti Szakosztály (1987-től), Soproni Helyi Csoport vezetőségi tagja (1990-94). Erdésznők I. Országos Találkozója szervezője (1988).

A METESZ tagja (1970-95.), Közjóléti Szakbizottság felelőse (1978-81), majd titkára (1981-85).

Soproni Városszépítő Egyesület tagja (1976-tól), alelnöke (1976-2001).

Soproni Erdész Diákok Baráti Köre alapító tagja (1984), és titkára (1984-90).

1993-tól a Soproni Helytörténészek Baráti Körének tagja.

Munkásságát: Kiváló társadalmi munkáért (HNF, 1984), Szocialista kultúráért (Művelődési Minisztérium, 1989), EFE kiváló dolgozója (1994.), Kaán Károly Emlékérem (OEE, 1995), Művelődés Szolgálatáért Díj (Művelődési és Közoktatási miniszter, 1997), Sopron Kultúrájáért (Sopron MJV Közgyűlése, 2003), és Életfa Emlékplakett bronz fokozat (Vidékfejlesztési Miniszter, 2012) adományozásával ismerték el.

Dr. Spingár Ferenc okleveles erdőmérnök
(Letenye, 1941. március 18.)

Címe: 7400 Kaposvár, Pázmány Péter u. 68.

Oklevél száma: 75/1965.

Kelte: 1965. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaságnál Zalaegerszegen 1959-60-ban állandó munkásként kezdett dolgozni. 1960-1965-ig erdőmérnök hallgató volt, 1965-ben megszerezte erdőmérnöki oklevelét, és 1966-68. között fahasználati műszaki vezetőként, később 1968-70. között pedig szállítási előadóként dolgozott az erdőgazdaságnál.

1970-75. között a Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság nagykanizsai központjában fahasználati előadó, majd 1975-86. között erdészetvezető, 1986-89. között erdészeti igazgató volt Nagykanizsán. 1989-től a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, majd a jogutód Somogyi Erdészeti és Faipari Zrt.-nél, a fahasználati ágazat vezetője a Nagyatádi Erdészetenél, később 1990-97-ig a központban osztályvezető főmérnök volt.

1998-2005. között egyéni vállalkozóként a Szőcsénypusztai Erdőgazdasági Szakmunkásképző Iskola Tanüzemének vezetője és oktatója.

1997-től mindmáig vadgazdálkodási és erdészeti igazságügyi szakértőként is tevékenykedik.

Közben 1988 szeptemberében doktorált az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

A vállalati Tanács tagja volt Nagykanizsán és Kaposváron is.

Tagja, majd elnöke volt Nagykanizsán a Parkerdő Intéző Bizottságának.

1965-től az OEE tagja, két ciklusban a Kaposvári Helyi Csoport titkára volt 1997.12.06-ig, és közben a Vadgazdálkodási Szakosztály titkára is.

A Magyar Agrárkamara Halászati és Vadászati Osztályelnökség, és a Vadászati Milleneumi Vadászati Emlékbizottság tagja volt.

A Somogy megyei és az Országos Vadgazdálkodási Tanács tagja volt.

Kezdeményezője volt az OBORNAKI Arborétumnak.

Szakmai életében is súlyos törést okozott 1989-ben a ZEFAG vezérigazgatója Várhelyi József által vele szemben kezdeményezett – hamis vádakra alapozott – rendőrségi és bírósági eljárás, amelynek hatása az életét végigkíséri.

Munkásságát (többször) Vállalat Kiváló Dolgozója, miniszteri Kiváló Munkáért, Honvédelmi Érdemérem, és Hubertus Kereszt gyémmánt fokozata kitüntetéssel ismerték el.

Steiner József okleveles erdőmérnök
(Szekszárd, 1942. július 11.)

Címe: 3535 Miskolc, Erdész u. 3.

Oklevél száma: 73/1965.

Kelte: 1965. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965. szeptember 1-től a Keletbükki Állami Erdőgazdaság (Miskolc) munkavállalójaként egy évig (az akkori előírás szerint) üzemtervezői gyakorlatot végzett, majd műszaki vezetőként dolgozott.

1968. 03. 01-én kérelmére áthelyezték az akkor alapított Miskolci Állami Erdőrendezőséghez területrendezési előadónak. Nyugdíjba vonulásáig ennél az intézménynél, ill. jogutódjainál dolgozott, különböző beosztásokban. A területrendezési munkakör mellett ellátta az intézményre háruló közjóléti fejlesztési munkákat, részt vett az intézmény területére vonatkozó közjóléti tervek elkészítésében és aktív tagja volt az OEE Erdők a Közjóért Szakosztályának.

1981-től a Miskolci Erdőfelügyelőség erdőfelügyelője, 1986-90-ig igazgatóhelyettese, 1990-től igazgatója. Közben 1984-ben fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett. 1997.04.04.-től 2004-ben történt visszavonulásáig az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatóságának az igazgatója.

Az 1990-es években részt vett az erdészetet érintő jogszabályok korszerűsítésével összefüggő munkákban, jelentős szerepet vállalt az 1994. évi erdőbirtokossági társulati törvény, majd az 1997. évi erdőtörvény és végrehajtási rendelete előkészítésében.

1994-97. között, mint magánerdő-gazdálkodással foglalkozó alelnök segítette az OEE jogszabály-előkészítési munkákban való közreműködését és igyekszik segíteni a magán-erdőgazdálkodás beindulását.

2004-ben történt nyugdíjba vonulását követően (rész munkaidőben) még két évig dolgozott az Állami Erdészeti Szolgálat Központjában, ahol igazgatás-korszerűsítési és belső ellenőrzési feladatokkal foglalkozott.

Munkássága elismeréseként Bedő Albert Emlékérmét, Ember az Erdőkért Emlékérmét, Pro Silva Hungariae Emlékérmét kapott.

Szabadhegyi Lajos okleveles erdőmérnök

(Budapest, 1942. január 16.)

Címe: 2626 Nagymaros, Hatlópatak dűlő 16101/4.

Oklevél száma: 76/1965.

Kelte: 1965. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-67. között nyári osztrák erdőleltározásnál végzett munka után, erdőtervező az OEF 7. sz. Erdőrendezőségen, Vácon.

1967-74. között légifénykép-értelmező az OEF 1. sz. Erdőrendezőségén, majd az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodáján (Budapest).

1974-78. között főelőadó a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium (Budapest) Erdőrendezési majd Erdészeti és Faipari Főosztályán.

1978-86. között az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodáján, majd a MÉM Erdőrendezési Szolgálatán főelőadó, később fejlesztő és osztályvezető helyettes. Közben nagyterületű erdőleltár készítését tervezte és végrehajtását szakmailag irányította Laoszban. A munka során kétlépcsős légifelvételes mintavételt és újszerű fatömeg számítási módszert alkalmazott. Munkahelyi szakmai lap vezetője.

1986-90. között gazdasági szakértő a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság Mezőgazdasági Főosztályán (Budapest) erdészet, vadászat, környezetvédelem és vízügy területén.

1990-2013. között társas vállalkozás vezetőjeként (KERT-TREND BT. Budapest) kertépítő, közben 1986-2000. között kereskedelmi üzletágvezető.

Francia nyelvizsgát tett (1970), elvégezte a Légifénykép-értelmezés és erdészeti fotogrammetria képzést Franciaországban (1972), és a SZAMOK (Budapest) Rendszerszervező képzését (1972-74).

Szakmai tevékenységét az Erdőgazdasági üzemtervek térképeinek légifelvétel alapján történő kiegészítése és a térképek fejlesztése, valamint az üzemtervek készítése, annak fejlesztése és irányítása területén fejtette ki. Részt vett a vonatkozó útmutató rendszer készítésében.

Országos vizsgálatot irányított az erdőgazdálkodás állapotáról, az ivóvíz ellátottságról, valamint a Balaton vízminőségéről. Az erdészeti vizsgálat területén újszerű, matematikailag kiértékelhető mintavételes eljárást dolgozott ki.

Végzése óta az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

Szabó Piroska (Nádor Józsefné) okleveles erdőmérnök

(Debrecen, 1942. október 5.)

Címe: 4286 Bagamér, Bocskai u. 15.

Oklevél száma: 110/1965. Kelte: 1965. december 15.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Egyetemi tanulmányai elvégzése után a Debreceni Állami Erdőrendezőség Erdőrendezési Kirendeltségén helyezkedett el Debrecenben (A munkahely későbbi elnevezése: MÉM Erdőrendezési Szolgálat, Erdőtervezési Iroda - Debrecen), ahol 1965. augusztus 1-jén állt munkába, és 1992-ig dolgozott. A több évtizednyi idő alatt a feladatköre szerteágazó volt. A laboratóriumi munkáktól a terepen végrehajtott talajtani vizsgálatokig, mintavételekig, a térképészeti tevékenységet is beleértve, végezte a rábízott munkát. Beosztása szerint termőhely-feltáróként és laborvezetőként dolgozott, s mindig figyelemmel kísérte a témával kapcsolatos tudományos eredményeket is. Munkája során a Tiszántúlon szinte nem volt olyan település, (város, kistelepülés) ahol ne fordult volna meg, valamelyik kutatógödör helyszíni szemrevételezése miatt. Ezek a munkával összefüggő utazások nagy motivációs erőt jelentettek neki, nem csupán szakmailag, hanem az ott élő emberekkel való személyes kapcsolattartás szempontjából is fontossá váltak számára. A közel harminc év alatt rendszeresen tartotta a kapcsolatot az egyetemi csoport- és évfolyamtársaival, valamint folyamatosan részt vett a szakmai rendezvényeken és a továbbképzéseken.

Közben 1987. februárban az Erdészeti és Faipari Egyetemen „Erdőtervezők továbbképzése, az erdők állapotának felmérése” témában, majd júliusban „Termőhelyfeltárók továbbképzése” kurzusokon képezte magát.

1992-től meghívást kapott az Országos Kárpótlási és Kárrendezési Hivatal Debreceni Kirendeltségére, ahol szak-főtanácsosi munkakörben végezte a hivatali tevékenységét. 1997. október 5-én vonult nyugdíjba Debrecenben.

Szász Károly okleveles erdőmérnök

(Kecskemét, 1940. október 24.)

Címe: 6346 Sükösd, Petőfi Sándor u. 97.

Oklevél száma: 98/1965. Kelte: 1965. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Szolgálatát, mint társadalmi ösztöndíjas a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságnál (Kecskemét) kezdte 1965. július 1-én. 1967-ig gyakornok volt és katonai szolgálatot teljesített. 1967-73-ig a Kelebiai erdészet műszaki vezetője volt.

1973-tól a Gemenci Állami Erdőgazdaságnál kapott munkát, 1977-ig a Hajósi Erdészet vezetője, majd 1988-ig az Igazgatóságon erdőművelési előadó és szakfelügyelő.

Közben 1980-ban az Erdészeti és Faipari Egyetemen erdészeti növényvédő szakmérnöki képesítést szerzett.

1988-90-ig a Budapesti Erdőrendezőség Bajai Osztályának erdőfelügyelője, majd átszervezés folytán 10 évig a Pécsi Erdőfelügyelőség Bajai Osztályán folytatta munkáját.

2000-ben nyugdíjba ment, de 2003-ig tovább dolgozott.

Szauer József okleveles erdőmérnök

(Dunaszekcső, 1942. április 23.)

Címe: 7720 Pécsvárad, Szent Gellért u.41.

Oklevél száma: 79/1965.

Kelte: 1965. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. Mint az akkori Mecseki Állami Erdőgazdaság ösztöndíjasa, az erdőgazdaság Vajszlói Erdészeténél kezdett, mint gyakornok 1965. augusztus 1-én. 1965-70-ig az erdészetenél gépészeti és szállítási vezetőként dolgozott.

1970-75-ig ugyanott, mint erdészetvezető tevékenykedett.

1975-ben egészségügyi problémái miatt áthelyezését kérte az erdőgazdaság Pécsvárad erdészetéhez, ahol 1997-ig mint gépészeti és szállítási műszaki vezető dolgozott.

Egészsége romlása miatt kérte korengedményes nyugdíjazását. 1997. december 30-a óta nyugdíjas.

Munkája során Kiváló Dolgozó elismerést, majd többször is hűségjutalmat kapott.

Két alkalommal Sopronban és Gödöllőn erdészetvezetői továbbképzésen vett részt.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1965 óta tagja.

Dr. Szilassy Zoltán okleveles erdőmérnök

(Budapest, 1942. december 22.)

Címe: 1022 Budapest, Tulipán u.15. fsz.1.

Oklevél száma: 92/1965.

Kelte: 1965. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1967-1979-ig a Földművelési Minisztériumban töltött gyakornoki év után az Erdőtervnel, majd nagyobb mérnöki tervezőirodákban (Mélyépterv, Általános Épülettervező Vállalat) dolgozott, mint mélyépítő tervező, majd irányító tervező.

1979-2004-ig az Országos Környezetvédelmi Hivatal, majd annak minisztériumi jogutódai dolgozója főelőadótól szakfőtanácsos, főosztályvezető-helyettesi beosztásban. Közlebbi szakterülete a tájvédelem, amely szakmai szempontjainak és jogszabályi feltételeinek kidolgozásában, valamint számos nagyberuházás esetében a természet- és tájvédelmi szempontok érvényesítésében tevékenykedett.

Jelentős nemzetközi tevékenysége:

1988-90. a Természetvédelmi Világszövetség (UCN, The World Conservation Union) kelet-európai programja munkacsoportjának elnöke;

1990-2004. a Világörökség Egyezmény természetvédelmi részének magyar koordinátoraként a Világörökség Listára javasolt területek dokumentációi kidolgozásának irányítása;

1992-96. az Európa Tanács szakértője a nemzeti parkok és védett területek szakterületén, az Európa Diplomára jelölt területek pályázatainak koordinálása;

1993-94. IUCN regionális tanácsos (választott);

1994-97. IUCN alelnök (választott);

1997-2003. az UNESCO Világörökség Bizottságának magyar képviselője (választott).

Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát számos külföldi és hazai tanulmány, előadás és szakcikk reprezentálja. Tagja az Országos Erdészeti-, valamint a Madártani- és Természetvédelmi Egyesületnek.

Miniszteri kitüntetései: Tervezői Nívódíj 1977.; Kiváló Munkáért 1986.; az Emberi Környezetért 1991.

Tóth Árpád okleveles erdőmérnök

(Kisvárda, 1942. október 19.)

Címe: 4623 Tuzsér, Hársfa u. 5-7.

Oklevél száma: 95/1965.

Kelte: 1965. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965.08.01.-2009.06.30.-ig az ERDÉRT Vállalat Tuzséri Üzemének dolgozója volt. 2009.07.01.-től napjainkig az ERDÉRT – Tuzsér Zrt. szaktanácsadója – külső munkatársként.

Beosztásai:

1965-69. gyakornok, művezető, fűrészüzemi főművezető.

1970-76. fűrészüzemi szakvezető.

1977-89. általános igazgatóhelyettesként a 2000 fő dolgozói létszámot meghaladó, évi 1 millió m³ szovjet eredetű import fenyőanyagokat fogadó, feldolgozó és kereskedelmi forgalomba hozó üzem szakmai vezetője.

1990-2009. az üzem igazgatója, ugyanez időszakban az ERDÉRT Vállalat igazgatósági tagja.

Szakmai életútja során – külső munkatársként – az erdészeti Műszaki és Szervezési Irodánál Alkalmazva az ERDÉRT vállalat fűrésziparának fejlesztésén dolgozott (1973-74).

A rendszerváltás után a gazdasági recesszió éveiben (1990-94) tevékeny résztvevője volt az új környezeti feltételekhez alkalmazkodó vállalat létrehozásának. Megszervezte az az import faanyag beszerzésének, értékesítésének új rendszerét a megváltozott piaci körülményekhez alkalmazkodó szervezetet és működési formát. Ezekkel segítve az ERDÉRT megújulását, megerősödését.

1989-ben Gazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

Az Egyetem Faanyagismereti Tanszékének meghívott előadója.

1985-ben a Faipar Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetésben, 1988-ban Kiváló Újító kitüntetésben részesült.

Tóth Katalin (Dr. Szappanos Andrásné) okleveles erdőmérnök
(Hódmezővásárhely, 1942. április 19.)

Címe: 2028 Pilismarót, Hunyadi János u. 972/2.

Oklevél száma: 77/1965.

Kelte: 1965. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. „Abaliget idegenforgalmi terület parkosításának terve” c. diplomatervét a Baranya Megyei Tanács kivitelezésre megvásárolta.

1965 nyaratól 1967 tavaszáig a Szombathelyi Erdőrendezőség üzemvezető mérnöke volt.

1967 szeptemberétől az Erdészeti és Faipari Egyetem Üzemtani Tanszékén először statisztikus, majd tanársegéd. 1970 novemberétől 1973 novemberéig második gyermekével GYES-en volt. 1976 szeptemberétől 1977. június 23-ig angol nyelvtanfolyamon volt Budapesten, melyet állami nyelvvizsgálóval zárt. 1977. végén megbízták az angol nyelvtudást igénylő erdei fák, főként a kocsányos tölgy szövettenyésztéses szaporításával az egyetem Erdőtelepítéstani Tanszékén. Ehhez az Országos Tudományos Kutatási Alap /OTKA/ pályázatán 1 millió Ft kutatási támogatást nyert több kiállításra, külföldi útra (Brünn, Prága, Freiburg, Göttingen, Oulu). 1997-ben finn kutató partnerével nemzetközi szövettenyésztő kongresszuson vett részt Amszterdamban.

Az erdei lombos fák, különösen a tölgy vegetatív szaporításának módszeréről szabadalma van.

1987-ben a Szombathelyi Fakombinát megvette a szabadalmat és megbízta az erdei fák, főként a kocsányos tölgy szövettenyésztéses szaporításával. Erre a célra laboratóriumot is épített. A drága módszert ellenző kollégák javaslatára a Jeli Arborétum rododendronjainak szaporítására alkalmazták. Idővel más növényfajtákat, pl.: áfonyát is szaporításba vettek. Közben a Szombathelyi Erőgazdaság kivált a FALCO Fakombinátból és új székhelyen Rt.-vé alakult.

1993-ban a stuttgarti dísznövény kiállításon mikroszaporított növényeivel aranyérmet nyert. Ezért, valamint a budapesti kiállításon kapott bronzéremért a munkahelytől elismerő oklevelet kapott.

1985-ben az MTA Veszprémi Akadémiai Bizottsága által meghirdetett pályázaton 3. díjat nyert.

Tudományos folyóiratokban 3 angol és 6 magyar nyelvű publikációja jelent meg.

„A Jeli Arborétum” címmel képes kiadványt jelentetett meg.

Angol és orosz közgazdasági témájú szakfordításokat végzett. Angolul, oroszul és németül beszél.

3 újságcikk szól róla.

A Szombathelyi Erdészeti Rt. által megjelentett „Jeli” c. könyv „külön köszönetet” mond Galambos Istvánnak, Tóth Katalinnak, és Varga Péternek.

Tóth László okleveles erdőmérnök
(Kistolmács, 1942. május 14.)

Címe: USA-34243 8107 Villa Grande Ct SARASOTA, Florida/USA

Oklevél száma: 91/1965.

Kelte: 1965. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-1967. között a Dél-zalai Állami Erdőgazdaságnál dolgozott, először mint gyakornok, majd a Csömödéri üzemben mint fagyártmány termelési előadó.

1967-1979. között a Zalatervnél dolgozott és főleg úttervezéssel foglalkozott.

1976-ban építőmérnöki (szerkezetépítő) diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen és ezután statikusként munkálkodott.

1979-ben külföldi munkára szerződött a TESCO-val és Mozambikba költözött, ahol az ottani Mezőgazdasági Minisztériumban dolgozott, különböző projektek lebonyolítási – főleg építési területen – ügyeivel foglalkozott.

1985-1990. között, mint egyéni munkavállaló belépett a svédek által irányított és finanszírozott mozambiki programba. Itt először a főváros néhány ipari üzemének rehabilitációs munkáin dolgozott, majd világító tornyok építését és rehabilitációját végezte, mint supervízor a kb. 2.500 km hosszú mozambiki tengerparton.

1990-2000. között egy amerikai céggel (Louis Berger Engineering) kötött szerződést Mozambikban, ahol a Zambezi híd építésén (Senna Bridge) dolgozott mint rezidens engineer.

A munka befejeztével különböző pályázatok írásával és útépítési projektek ellenőrzésével foglalkozott.

Dr. Zádor Márta (Mastalír Ernőné) okleveles erdőmérnök
(Sopron, 1942. szeptember 7.)

Címe: 9400 Sopron, Erzsébet u. 7. 2lph.2/5.

Oklevél száma: 94/1965.

Kelte: 1965. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965. augusztus 1 - 1966. április 30. között az Országos Erdészeti Főigazgatóság (OEF) 3. sz. Erdőrendezőségére, Szombathelyre nyert kinevezést, ahol beosztott erdőrendezőként, műszaki ügyintéző II. munkakörben dolgozott.

1966. május 1-től nyugdíjazásáig 2005. szeptember 1-ig az Erdészeti és Faipari Egyetem/Soproni Egyetem/Nyugat-magyarországi Egyetem volt a munkahelye az alábbiak szerint:

1966-67. között az egyetem Üzemtani Tanszékén volt kutatási segéderő, majd tanszéki statikus.

1967. október 1-től került az egyetem könyvtárába, ahol könyvtáros I., Könyvtári munkatárs, tudományos munkatárs, tudományos főmunkatárs, könyvtári főigazgató-helyettes, megbízott könyvtári főigazgató, könyvtári főigazgató munkakörökben dolgozott. A közgyűjteményi egység megteremtésének elve alapján részt vett az Egyetemi Levéltár létrehozásában, vezetésében,

valamint az Erdészeti-, Faipari- és Földméréstörténeti Gyűjtemény megalapításában. Az egyetemi integráció után a kari könyvtárak munkájának felügyelése és számítógépes fejlesztése, korszerűsítése is feladatává vált.

1980-2005. között az egyetemen létrehozott Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár (OMIKK) kihelyezett Fordító Irodájának ügyintézője, majd vezetője volt.

2010 januárjától 2013 júliusáig nyugdíjasként a Nyugat-magyarországi Egyetem Kiadó koordinátori teendőit látta el.

1969-ben az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Könyvtártudományi Tanszékén felsőfokú dokumentátori képesítést szerzett.

1988-ban doktori fokozatot szerzett.

Tudományos munkásságát mintegy 80 publikáció (önálló mű, könyvrészlet, szakbibliográfia, témadokumentáció, tanulmány, cikk) jelzi.

Az Országos Erdészeti Egyesület, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete, a Kisalföldi Könyvtárosok Egyesülete, a Publika Kör és a Magyar Hidrológiai Társaság tagja ma is.

Munkásságát az egyetemi elismerések mellett, a Kiváló Munkáért, a Művelődés Szolgálatáért, valamint a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje kitüntetéssel ismerték el.

Zsíros István okleveles erdőmérnök
(Mezőcsokonya, 1942. március 7.)

Címe: 7400 Kaposvár, Kecelhegyi út 59.

Oklevél száma: 96/1965.

Kelte: 1965. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Munkahelyei:

- Dél-somogyi Állami Erdőgazdaság Műszaki Erdészete 1965-69.; Kardosfai Erdészet 1969-től.
- Jogutód Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Kardosfai Erdészete 1976. november 30-ig.
- Kaposvári Erdőfelügyelőség (és jogutód szervezetei) 1976. december 1. - 2005. november 30-ig erdőfelügyelő – csoportvezető, osztályvezető.

Kiemelkedő szakmai sikerei:

- a Lipótfai és Kardosfai Erdészetek összevonását követő emberi-személyi problémák megoldása, egységes szakmai követelményrendszer kialakítása.
- Erdőfelügyelőként az erdősítések minőségi színvonalának emelése, az őshonos fafajokkal történő felújítások és telepítések. Az ezüsthársas bükkösök természetes úton történő felújítása.
- Az erdő- és vadgazdálkodás egyensúlyára való törekvés.
- A Desedai és Tókaji Parkerdő hatékony működtetése a szívügye volt.

Szakmai, társadalmi szervezetek:

Az OEE tagja volt 1965-től nyugdíjba vonulásáig. Az Erdészdolgozók Szakszervezetének tagja és bizalmija volt.

Tagja volt a Zöld Erdő Bérkilövő Vadász Társaságnak, majd a Batéi Vadász Társaságnak.

Kitüntetései:

- Vállalat Kiváló Dolgozója

Akik az 1965-ben végzettek közül sajnos már nem érhatték meg az aranydiplomát:

†

Bátkai Sándor (1942-1983)

Berkenyei András (1940-2007)

Faragó Mária (Járásiné) (1941-1994)

Gábor Gusztáv (1942-2012)

Karsai János (1942-2010)

Kmoskó András (1942-2009)

Korom Gyula (1941-2014)

Kozák Imre (1942-2014)

Németh István (1940-2006)

Németh Zoltán (1942-2002)

Pásztory Antal (1942-1996)

Soós Ferenc (1940-2006)

Soós Zoltán (1941-2008)

Szabó Ferenc (1940-2010)

Dr. Szabó Tibor (1942-2004)

Tóth Alajos (1941-2001)

Tóth Béla (1940-2014)

Túrós László (1942-2004)

